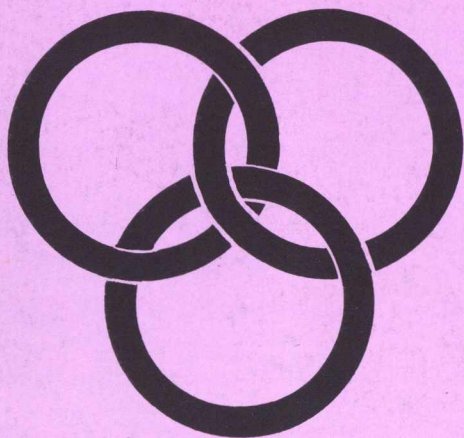

1992. IV. NEGYEDÉV

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

9.

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

Kiadó:

Keresztyén Ifjúsági Egyesületek
Nemzeti Szövetsége
(KIE)

Szerkesztőség:

Bp., 1114 Eszék u. 10 II/1
Tel+Fax: 1855-246

Felelős szerkesztő:

Szeverényi János

Szerkesztők:

Ablonczy Margit
Bölcsföldi András

Tipográfia:

ifj. Fülöp Attila

Megjelenik negyedévente

Ára: 40 Ft. Egy évre 160 Ft

Megrendelhető

a mellékelt sárga csekken
vagy a szerkesztőség címén

Számunk szerzői:

Ablonczy Margit – lelkész
Bakay Péter – lelkész, családgondozó
Bartha Katalin – tanuló
Bölcsföldi András – lelkész
Csák Petra – tanuló
Dietrich Bonhoeffer – teológus (német)
Dsida Jenő † – költő
Ernesto Cardenal – költő
Gáncs Péter – lelkész
Geisler Erzsébet – tanuló Spotcikk fordítás
Harmath Zsófia – tanuló
Hikisch Zoltán – tanár
Kisantal Tibor – tanár
Kosztolányi Dezső † – költő
Körösi Csaba – tanuló
L. Tolsztoj † – író
ifj. Márkus Mihály – teológiai hallgató
Nagy Anikó – önkéntes (KIE)
Menich Zsuzsa † – lelkész
P. Tillich – teológus lelkész
Papp Sándorné – nyugdíjas
Pataky László – volt KIE titkár
Puskás Éva – kerámikus
Pilinszky János † – költő

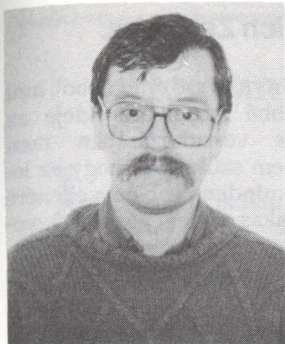
A 9. szám tartalmából

Személyes szó egy mótely ürügyén *
Bizonyágtétel * A rubinvörös há-
romszög üzenete * Derű * Ének-ze-
ne * Erőt ad a megfáradtnak *
Tudod-e * Egymást hordozzátok! *
Kérelem * Beszámoló a KIE konfe-
renciáról * Ten Sing * Két könyv
ajánlat * Tánctanítás * Hírek, meghí-
vók, beszámolók * Nyilatkozat *
Kézművesség * Felejteti és elfelej-
tetnek lenni * 5. zsoltár * Ökumené
* Egy Biblia naplójából * Sport * Mi-
lyenek a keresztyének * Színhátság *
Idézetek * Versek * Játékok * Énekek
* Fotók * Grafikák stb....

*Uram vezess engem,
hogy én is Hozzád
vezethessek másokat.
Ámen*

Pula László – egyetemi hallgató
Reményik Sándor † – költő
Rolf Müller – KIE sporttitkár
Szalóki Eszter – tanuló
Szeverényi János – lelkész
Sziládi Márta – tanár
Sz. Gyné Vágréti Irma – nyugdíjas
Webrös Sándor † – költő

Jézusra lehet mondani, hogy könnyű volt neki panaszkodás nélkül végigélnie az életet, hiszen nem kellett egy szociálisotthonban zsémbelődő, állandóan az

ellenségeskedést kereső szenilis öregek közt évekig megfigyelni beszűkülését, ellehetetlenülését, esélytelenségét, vagy egy elfekvőben fájdalmas súlya alatt, csupán a másik nyögésétől bátorítva várni a lassan jövő halált. Könnyű volt neki megúszni, hiszen nem volt felesége és így anyósa sem... (Egyébként utálok az anyós-viceket, még ha szellemesek is.) Könnyű volt neki egy egyszerű, kisigényű vándorprédikátornak, aki megelégedett a mindennapi betevő falatjával, egy öltözet ruhájával, és a világ legtermészetesebb jelenségeként fogta föl a maga számára és akarta földolgoztatni követőivel, hogy még az égi madaraknak is kijár a biztonságot adó fészkek, a rókáknak is a jól bevakolható barlang, de neki és nekik, a mindent máshonnan és máshová megközelítés következményeként a meg nem értettség, életérzésként pedig – olykor a szó eredeti értelmében is – a kivetettség dukál.

Olyan könnyen és gyakran jön ki a szánkon panasz. Figyeld egy napig magad és mások beszélgetéseit. Meg fogsz rettenni, hogy mire herdáljuk el időnket, gondolatainkat. De miért e bőszi panaszkodási kedv? Honnan ez a fojtogató, lehúzó panasz özön? Igen, a kormány, az infláció, az üzemi koszt, a benzingóz, a szomszéd ugató kutyája, a pikkelő tanár..., ez mind igaz. De más, ha tényként - esetleg a változtatás igényével - tesztek megállapítást, és más, ha panasznak szánva zokogom el (vélt) sérelmemet.

Ez utóbbi magatartás mozgatórugói meglehetősen szánalmasak, nem is beszélve az eredményükről. Ugyanis, ha panaszkomod, kivonom magam a felelősség alól, és egyúttal másra hárítom. Vonzó és olcsó megoldás. (Azonban alig van olyan helyzet, amelynek ki-

Személyes szó egy mételey űrügén

alakulásában valamilyen szempontból ne lennének részesei.) De kivonom magam a cselekvés, és az ezzel járó következmény vállalása alól is. Állok, várok, csinálják helyettem, én majd eltöltöm az időt panaszkodással. Így hozzáállni az élethez nagyon alkalmas arra, hogy szánalmat ébresszek magam iránt, akinek annyi baja van, aki ellen annyian és annyi minden összeesküdött - és még kiút sincs. Tehetetlen vagyok, ti sem segíthettek, legalább sajnáljatok! Így aztán tökéletesen működő csapdába esem, amit ráadásul én működtetek. A bánatom kimondom, annak rendje és módja szerint megkönnyebbulök - éppen csak nem történik semmi. Nem váltam szabaddá, gondjaim nem oldódtak meg, csupán újra meggyőztem magam, hogy én igazán jó vagyok, csak ez a Z lenne másnyen, meg ennek és annak kéne másként történnie. Ráadásul egy lehúzó, elkedvetlenítő, reménytelenséget sugárzó hangulatot, életlátást adtam tovább. Itt kell még feltétlenül megjegyeznem, hogy éppen ezt a magatartást tudják a legjobban meglovagolni a demagógok, a hatalomvágyók, a beteges nacionalisták és az ezerarcú spillerek.

Félelmetes a felelősségünk ezen a téren. Beállunk a panaszkomodók tömegei közé, vagy csupán csöndben bólogatunk? Egyik rosszabb, mint a másik. Vagy pedig képviseljük, merjük vállalni az azonos lelki és anyagi terhek ellenére is a remény, a megelégedettség, a megoldáskeresés jézusi hangját.

Nem akarlak megfosztani a panaszkomodás örömétől, de szeretném, ha tudnád, hogy az etől való szabadság nagyobb öröm.

Nem akarlak megfosztani a panaszkomodás örömétől, de szeretném, ha tudnád, hogy Jézusnak csak a keresztény jött ki olyan sóhaj a száján, amit ha nagyon akarjuk, panaszunk is fölfoghatjuk: „Én Istenem, én Istenem, miért hagyta el engem?” De ez is csak azért, hogy nekünk még ezt se kelljen kimondani.

Nem akarlak megfosztani a panaszkomodás örömétől - hisz emberi dolog -, de szeretném, ha tudnád, hogy teljességgel fölösleges.

Bakay Péter

Ezzel a Bonhoeffer irással és verssel emlékezünk az egy éve elhunyt testvérünkre, munkatársunkra,

Menich Zsuzsára.

Bármennyire is fáj az elválás, arról még csak beszélnünk sem kell. Nincs semmi sem, ami egy kedves ember

távollétét pótolhatná, ezt meg sem kíséreljük. Ezt egyszerűen ki kell bírni, el kell viselni. Ez elsőre nagyon keményen hangzik, de egyben nagy vígasz, mert amennyiben az úr valóban kitöltetlen marad, ezáltal az egymással való kapcsolat is szorosabb. Fonákság, ha azt mondjuk: Isten kitölti az úrt. Ő egyáltalán nem tölti ki, hanem inkább kitöltetlenül tartja és segít nekünk, hogy igazi közösségünket egymással – még fájdalmak között is megőrizzük. A hála azonban átalakítja

az emlékezés kínját csendes örömmé. Őrizkednünk kell attól, hogy az emlékekben vájkáljunk, azoknak magunkat kiszolgáltassuk – mint, ahogy egy drága ajándékot, csak különleges órákban tekintünk meg, s nem állandóan, s ezt különben elrejtett kincsként, amely felől

bizonyosak vagyunk, hogy a miénk –

akkor tartós öröm és erő árad abból, ami elmúlt. Továbbá az elválás ideje az összetartozás vonatkozásában nem meddő idő, nem szükséges, hogy az legyen, hanem minden probléma ellenére életünk e szakaszában egészen figyelmeire méltó erős közösség keletkezhet. Tovább: itt különösképpen megtapasztaltam, hogy a valóságos tényekkel megbírkózhatunk és csak az aggodalom és a félelem nagyítja meg azokat előzőleg mérhetetlenül. A felébredéstől az elalvásig a másik embert egészen Istenre kell bízunk, Neki őt átengednünk, az érette való aggodásunkból, érette való való imádsággá kell lennie. „Minek a gond, a bánat, mit gyötröd lelkedet...?”

*Áldó hatalmak oltalmába rejtve
Csak várjuk békén mindazt, ami jó.
Mert Isten őriz híven reggel, este,
Ő hű lesz, bármit hozzon a jövő.*

*Ha gyötri, bántja szfvünket a régi,
És múlt napoknak terhe ránk szakad,
Megrettent lelkünk vígaszodat kéri,
Mit nekünk szerzett, Atyánk, szent Fiad.*

*S ha szenvedések kelyhét adod inni,
Mely színig töltött keserű s nehéz,
Te segíts békén, hálával elvenni,
Hisz áldva nyújtja a hű atyai kéz!*

*És ha az úton örömet adsz nekünk,
Ha szép napod ragyogva ránk nevet,
Biztasson, intsen sok nehéz emlékünk,
Hogy életünket szenteljük neked!*

*A csend köröttünk mélyen szerteárad.
Hadd halljuk azt a tiszta éneket,
Amely betölti rejtett, szép világod,
Hol téged dicsér minden gyermeked!*

(Ev. Énekeskönyv 355. sz.)

Dietrich Bonhoeffer (1906-1945) német evangélikus lelkész, teológus. A fentieket koncentrációs táborban írta, nem sokkal kivégzése előtt. A háború napjaiban, Hitler külön napra-rancsára végezték ki. Grafika: Puskás Éva

- Hogyan változtatta meg Krisztus az életemet -

Isten fantasztikusan munkálkodott az életemben. Pár éve még alig mertem hinni, hogy megváltoztathat engem. 15 éves koromban tértem meg, most 18 éves vagyok. Nagyon csendes, gátlásos lány voltam, alig beszélgettem az emberekkel. Ez már eleve megkeserítette az életemet. Főleg a magam bajaival törődtem, másokra nem figyeltem. Magányos voltam, de Istenben megtaláltam az igazi barátot és az egyetlen valakit, akiben bízni tudok és akinek minden bánatomat elmondhatom. Ő megígérte, hogy meg fog változtatni. („Mert az Ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.”) Gyülekezetbe, ifjúsági órára jártam, és mindig csak **kaptam** a szeretetet, megértést, jökeidet, megnyugvást. Az életem is kezdedt megváltozni, de nagyon lassan, és alig látható módon. Továbbra is főleg a magam bajaival törődtem. Istentől rengeteg mindent kaptam és nem adtam tovább másoknak. Lassan kezdtem nyitottabbá válni, az ifjúsági órákon elmondtam a véleményemet a témához illően. Más gyülekezetekbe is jártam és rengeteg fiatal hallottam bizonyosságot tenni arról, mennyi élményt szereztek, miközben elmondták másoknak az evangéliumot. („mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: **abba Atyám!** Maga a lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk!” Róm. 8. 15/16) Lassan elkezdtem ismerősökkel, osztálytársakkal beszélgetni erről a témáról. Elmeséltem kicsoda Jézus Krisztus, mit végzett az életemben. Hívtam őket bibliáórákra. Nyár elején egy igehírdetésen a tálentumokról volt szó. Arról, hogy az Istentől kapott tálentumainkat, (tehetsé-

günket) kamatoztatni kell, nem szabad el-
 ásni, tovább kell adni, hogy egyre több tá-
 lentumunk legyen („Akinek van annak
 adatik, akinek nincs attól még az is elvéte-
 tik, amilye van”). Eleinte úgy indultam el,
 hogy nekem ez úgy se sikerül, engem nem
 hallgatnak meg, nem tudok majd mit mon-
 dani (2Kor.12.9.). Rengeteg biztató Igét
 kaptam. Induljak, lépjek, Isten ad erőt, sza-
 vakat a számba, bölcsességet. Úgy érez-
 tem, egy porszem vagyok és nem értettem,
 minek teremtett Isten engem. Pedig meg-
 ígérte, hogy terve van az életemnek, en-
 gem használni fog. De belőlem a
 hitelenség beszélt, hogy nem vagyok jó
 semmire. („Nekem, minden szent között a
 legkisebbnek adatott az a kegyelem, hogy
 a pogányoknak hirdessem a Krisztus mér-
 hetetlen gazdagságát.” Ef.3.8.) („azért tá-
 masztottalak, hogy megmutassam benned
 az én hatalmammat és hogy hirdessék az én
 nevemet a földön.” Róm.9.17.) Egyre töb-
 bet beszélgettem emberekkel, Isten elvette
 szorongásaimat, és rengeteg mondaniva-
 lóm volt. Az úr hívott és én léptem, mond-
 tam az örömhírt. Tele volt a szívem Isten
 igéjével, szeretetével, nem tudtam magam-
 ban tartani, tovább kellett adnom. Soha
 nem fogott ki belőlem a szó, mert Isten
 százaszorosán megtöltötte a szívem. Megta-
 nított engem, hogyan beszélgessek az em-
 berekkel, hogyan alkalmazkodjak
 hozzájuk. Így jöttem rá arra, hogy nem sza-
 bad rájuk erőszakolni a megterést. Az
 eredmény Istené, nekünk csak az a felada-
 tunk, hogy mondjuk az örömhírt. Isten
 szeretetéből megtanultam másokat szereti-
 ni. Bárhová mentem, mindig kaptam erőt
 az Úrtól. (Ef.6.10.) Nyáron voltam egy tá-
 borban és ott idegen emberekhez mentünk
 oda beszélgetni. Ettől féltem egy kicsit,
 nem érttem egyet a dologgal, mert ismer-
 űsökkel még beszélgetek erről a bizalmas

témáról, de idegenekkel nem. Mégis indultam és csodálatos tapasztalataim voltak. (Róm.8.19.) A legtöbb emberben egészen homályos, kicsoda Isten?! Sokan már depressziósak az elhagyatottságtól. Beszélgettem 35 éves nővel és egy 15 éves lánnyal is (itt a korkülönbséget szeretném érzékeltetni), nemrég ők is megtértek. Még a 35 éves nő is meghallgatott egy 18 éves lányt. Mert szüksége volt Istenre. Azóta már ők is beszélgettek másokkal és ők is megtértek. Érzem, hogy használ Isten. Az élő víz megy rajtam keresztül, az Atyától az emberekig. Ez fantasztikus dolog, teljesen felüdít. Mások keserűségét hallgatom és magam is vigasztalodom, miközben másokat vigasztalok. Rengetegen sírták már el nekem bánatukat és tudok nekik segíteni Isten erejéből. Női börtönben is voltam. Eddig csak az élet szebbik oldalát láttam, de ami ott van, az igazán megrázó. Az a sok szerencsétlen ember, akik éveket öregszenek a keserűségtől, gyűlöletől, magánytól. Ki vannak éhezve Isten szeretetére. Az árva házban hasonlók tapasztaltam, csak kis gyerekek szenvednek. Túl sok a szerencsétlen ember és a munkás kevés. Isten hívására indulni kell. Az én életem azóta valóban más lett. Nem én erőlködtem a magam megváltoztatásán, hanem Isten változtatott meg. Barátaim vannak, érte, érzem az úr vezetését, megerősödtem a hitemben, érzem, hogy Isten szolgálja vagyok. Kiegyensúlyozottabb lettem és használ az Isten. Megkezdődött tervének beteljesülése az életemben. Ami pedig a legfontosabb, hogy mások is megismerték Istent. Én csak biztatni tudok mindenkit, „mindenre van eróm a Krisztusban” Aki másokat vigasztal, maga is vigasztalódik. Befejezésül egy idézet: „adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy hatalmasan megerősödjék benneteka belső ember az Ő Lelke által; hogy a Krisztus lakjék szívetekben a hit által, és a szeretetben meggyökerezve és megalapozva képesek legyetek megérteni minden szenttel együtt: mi az igazi szélesség és hosszúság, magasság és mélység; és megismerjétek Krisztusnak minden ismeretet meghaladó szeretetét, hogy teljességre jussatok, az Isten nimdent átfogó teljességéig.” *Ef 3:16-20*

Csák Petra

Reményik Sándor

Akarom

Akarom: fontos ne legyek magamnak

A végtelen falban legyek egy téglá,
Lépcső, min felhalad valaki más,
Ekevas, mely mélyen a földbe ás,
Ám a kalász nem az ő érdeme.
Legyek a szél, mely hordja a magot,
De szirmát ki nem bontja a virágnak,
S az emberek, mikor a mezőn járnak,
A virágban hadd gyönyörködjenek.
Legyek a kendő, mely könnyet töröl,
Legyek a csend, mely mindig enyhét ad.
A kéz legyek, mely váltig simogat,
Legyek, s ne tudjam soha, hogy vagyok.
Legyek a fáradt pillákon az álom.
Legyek a délibáb, mely megjelen
És nem kérdi, hogy nézik-e vagy sem,
Legyek a délibáb a rónaságon.
Legyek a vén föld fekete szívéből
Egy mély sóhajtás fel a magas égi,
Legyek a drót, min üzenet megy végig
És cseréljenek ki, ha elszakadtam.
Sok lélek alatt legyek a tutaj,
Egyszerű, durván összerótt ladik,
Mít a tengerbe visznek mély folyók.

Legyek a hegedű, mely végtelenbe sír,
Míg le nem teszi a művész a vonót.

Hibalgazítás a 8-as számból

– 22. oldalon Sz. J. írásában: 70 fős vezetőképző volt **Tiszadobon**; utolsó bekezdés „bizonyosság” helyett **bizonytalanság**.

– a 14. és 28. oldalon lévő versek **Pilinszky János versei**

– az 5. oldalon a szerző nem Suba Gábor, hanem **Suba Sándor**

A rubinvörös háromszög üzenete

A magyar KIE Nemzeti Szövetsége patronáló vancouveri (Kanada) YMCA elnökétől tudom, hogy az ő központi klubjuk neve is Red Triangle Club. Magam először 1947-ben Londonban találkoztam a „rubinvörös háromszög” névvel, amikor 4 hónapos tanulmányúton voltam. Tulajdonképpen kétnaponként a Shakespeare szülővárosában, Stratfordon Avonban, az íróról elnevezett, 3000 főt befogató színházban játszott darabokat látogattam, amelyek próbáit is láthattam délelőtt és a színészekkel egy panzióban laktam.

Ám Londonban is volt lakásom a British Council-ban, és mivel 1940-től '44-ig a magyar Nemzeti Szövetség országos titkára is lehettem, természetesen gyakran eljártam a londoni YMCA Központba, ahol többször előadás tartására is megkértek. Így kerültem a Plaistow-i YMCA/KIE Klubba, amelynek szintén Red Triangle Club volt a neve. (Plaistow különben Londonnak olyan külvárosi, mint Budapestnek Erzsébet vagy Újpest).

Máig őrzöm az akkori kéthónaponkénti klubmúsorokat, amelyek 16 oldalából a másodikon minden számban közölték, hogy mit tartanak a klub munkája alapvető feladatának.

Nos a Red Triangle (rubinvörös háromszög) név kifejezi a klub hármass törekvését, amelyet a következőkben fogalmaztak meg:

mint a klub tagja, „minden alkalmat megragadok”, hogy „fejlesszem testem, értelmem és lelkem”, hogy „hasznos polgára legyek helységemnek és hazámnak”, hogy „hű követője legyek Jézus Krisztusnak”, e célból, ha tehetem, eljárom e füzetben „felsorolt alkalmakra, amelyeket a magaménak” tekintek.

Úgy kedves KIE-s fiatal barátaim és ifjú leánytestvéreim, az egyenlőszárú rubinvörös háromszögek arról az igazságról szólnak és üzennek, hogy a keresztyén ifjak fejlődési tevékenysége három alapvető irányban kell, hogy folyjék. Közülük az első kegyelmi aján-dék is: a lelkiekben való gyarapodás. Ám ennek egészsége érdekében ugyanilyen fontos a szellemi fejlődés, a kulturálódásra való törekvés. S e kettő célkitűzés megvalósítása, elérése érdekében minden keresztyén ifjú és felnőtt feladata testi életünk egészségének fejlesztése és tudatos óvása.

Az előadásom után, mely a világháború utáni magyar KIE életéről, általában a magyarság problémáiról szolt, sorra hangzottak el a hozzászólások, kérdések, amelyek ifjú barátaim komoly érdeklődéséről tanúskodtak. Közülük most csak egyet említenék, amelyre – megvallom – csak hazatértem után, írásban tudtam válaszolni. Az egyik 12-15 éves ifjú arról érdeklődött, hogy a háború pusztításai után, hány kócsag él a Győr melletti Velencei tóban.

Azt persze irodalmi olvasmányból tudtam, hogy a magyar vitéz kalpagójának a kócsag volt a díszje, de arról nem volt tudásom, hogy ezek telephelye a Velencei tó, és csak amikor a válasz érdekében odautaztam, értesültem, hogy a természetvédő tudósoknak milyen komoly erőfeszítést kell vívniok, hogy a fejlődő üdülőtelep építése mellett biztosíthassák e világszerte ritka madárállomány, ismét a háború előtti színvonalon való megmaradását vagy éppen növekedését.

Nem tudom, hogy az angol ifjak széleskörű műveltségén csodákozzam, vagy azért sírjak, hogy a háború óta, vagy az eltelt negyven év kulturális egyoldalúságai következtében milyen sivárrá lett műveltségünk.

Ifjú Testvéreim, nagyon sivár lett a mi lelkivilágunk, nagyon megcsappant a kulturális érdeklődésünk és szegényessé vált testi fejlettségünk.

Ezeket kell változtatnunk a fokozatosság feltételei között – ez az üzenete a bíborvörös háromszögnek.

Pataky László

A pápai hatalom határai

A közelmúlt pápai közül XXIII. Jánostól rengeteg történet és anekdóta járja: emlékezetes egyik mondása, amely állandó válaszként szerepel

minden olyan hozzá intézett kérdés esetében, amiben nem volt biztos, hogy teljesíteni tudja:

–Kérem, én csak a pápa vagyok...!

Külcsin

XXIII. János Róma utcáin sétálva két nőre lett figyelmes: egyikük éppen rá tett hangos megjelölést:

– Te jó Isten, milyen kövér!

Mire a pápa:

– Tudja, asszonyom, a konklávé nem szépségverseny!

„Minden Szentek, segítsetek!”

Tulajdonképpen a magyar „Segíts, Uram Isten, de ne olyan nagyoni!” – lengyel változata. A XVII. századi lengyel anekdóta szerint egy kissé pityókás mazur atyafi eképpen fohászzkodott segítségért lóraszálláskor:

„Szent Walenty, segíts!

Szent Máté, segíts!

Minden Szentek, segítsetek!”

Miután sikerült átessenie a ló másik oldalára, indignáltan hozátette:

„Hóha! De ne mind egyszerre!!!!”

Imádság a beteg anyósért

Egy izgatott ember jelentkezik késő este a plébánosnál, s arra kéri, mondjon a reggeli könyörgésnél egy imát súlyos betegségbe esett anyósáért is.

– Meglesz fiam, így a pap.

– Mivel tartozom, atyám? – kérdezi embertünk.

– Tíz pengővel.

– Baj, nagy baj –vakarózdik az illető, mert nekem csak öt pengőm van. Hanem ha a főtisztelendő úr csak az imádság felét mondaná el, az is megteszi. Tudja, azt hogy: –,Ha pedig úgy akamád Istenem, hogy a beteg maghaljon...”

A cigány meg a hiszekegy

Tanította a pap a cigányt a hiszekegyre, de csak nem ment a dolog, nem tudta a cigány megjegyezni.

– Mit csináljak most már véled? – kérdezte mintegy tanácstalanul a pap.

– Sohase vesédjik tistelendé uram, fityilje el a nótáját annak a hisekegynak, egyszerre elhegedilem!

Kosztolányi Dezső

Akarsz-e játszani

A játszótársam, mondd akarsz-e lenni, akarsz-e mindig, mindig játszani, akarsz-e együtt a sötétben menni, gyerekszívvvel fontosnak látszani, nagykomolyan az asztalfőre ülni, borból-vízből mértékkel tölteni, gyöngyöt dobálni, semminek örülni, sóhajtozva rossz ruhát ölteni?

Akarsz-e játszani mindent, mi élet, havas telet és hosszú-hosszú őszt, lehet-e némán teát inni véled rubin teát és sárga páragózt?

Akarsz-e teljes, tiszta szívvel élni, hallgatni hosszan, néha-néha félni, hogy a körülton járkál a november, ez utcaseprő, szegény, beteg ember, ki fütüresz az ablakunk alatt?

Akarsz-e játszani kígyót, madarat, hosszú utazást, vonatot, hajót, karácsonyt, álmat, mindenféle jót?

Akarsz-e játszani boldog szeretőt, színlelni sírást, cifra temetőt?

Akarsz-e élni, élni mindörökkön, játékban élni, mely valóra vált?

Virágok közt feküdni lenn a földön s akarsz, akarsz-e játszani halált?

Mert megjelent az Isten üdvözlő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözlőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését, aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszástól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetekre törekszik.

(Titusz, 2, 11-14.)

Megjelent az Isten kegyelme minden ember üdvösségére! Egyszerű tömörséggel ugyanakkor ünnepi emelkedettséggel fogalmazta meg Pál apostol Krisztus-hitünk lényegét, Karácsony titkát és egyben üzenetét. Az, amire pogányok és zsidók évezredek óta vártak, megjelent. Az, amire szomjazik és éheznek az egyetemes emberiség, de az egyes személy is idői, földrajzi, világnézeti korlátoktól függetlenül, itt van, eljött, látható, megérinthető, megérthető, csodálható, megkapható és megvalósítható. A „Nagy Isten”, az Életforrás, minden ember Atyjának a kegyelme, jósága, szeretete eljött hozzánk a Földre. Eljött erre a Karácsonyt ünneplő, de mégis békétlen, feszült, ideges, pártoskodó, véráztatta Földre.

Minden emberhez! Ezt jól fel kell fogunk, meg kell értenünk 1989 Karácsonyán is! Az Egyháznak is. Nem játszhatja senki sem a „mama kedvencét”, a benfenteset. Az egy Atya Jósága, mint az oxigén vagy a napfény átöleli, beborítja az egész Földet. Az egész világ sebei gyógyítására való balszam ez. Ezért aki kisajátítja magának, annak elfogy. A XX. század végén is kiárad ez a kegyelem, jóság a Kainokra és az Ábelre egyaránt. Eljött, megjelent minden vallás, felekezet, világnézet, ideológia számára. A méltatlan szülőszoba, az istálló is ezt példázza: nem lehet valaki olyan helyzetben, ahová ez a minden jót vagyis üdvöt hozó jóság el ne juthatna. Ennek szétsugárzására Isten elsősorban a keresztyéneket akarja használni. Fel kell ismernünk a Csillag fényében tehetetlenségünk, jelentéktelen gyümölcstermésünk igazi okait. Isten kegyelmének, jóságának jellegzetessége, hogy túlaradó, leleményes. Megtalálja a zárt templomajtón is a nyílást. Az oltártól ered és kifolyik a világba. (Ezékiel 47) Nem

elégzik meg a templomban ülökkel. Akinek csak egy kis köze is van a kegyelemhez, az tudja és éli ezt a valóságot. Isten nem várta meg az emberek megtérését, hanem megelőző szeretetével Ő hagyta ott a Mennyet. Az igazi egyház nem várja soha az emberek megtérését, nem azt várja, hogy egyszerűen elkezdjenek templomba járni, egyház-fenntartást fizetni, hanem kilép a templomból a világba.

Az egyház nem örül az istentelenek kudarcán, hanem vállalja az istentelennel az életközösséget. Mert csak így fog tudni bárkin is segíteni! Mert Jézus Krisztus is ezt tette a járszolban, a világban, a kereszten. Jézus a kereszten az istentelenekért istentelenné vált!!! „Én Istenem, én Istenem miért hagytál el engem!” Ez a keresztről botránya, az Isten boldonsága, amely több az egész világ és másokat kirekesztő vallásosság bölcsességénél.

„...aki önmagát adta értünk...” Ez a Szeretet maghasadása. (búzaszem) Luther is felismerte, hogy a járszol és a keresztről ugyanabból a fából lett faragva. A hiteles egyház mindig is a testlélet nagyon sokszor könnyel és vérrel áztatva újítja járja. Ezért soha nem is volt és nem is lesz az élő Jézusnak otthona a Heródesek és Kajafások palotája. Ez az ő igazi tragédiájuk. A konformista világi és egyházi ember tragédiája. Természetesen itt is vannak kivételek.

Ha sok néven alakítanak pártot, sokféle programmal. Ha az élő Jézus Egyháza „párt” lenne, csakis Emberpárt lehetne a neve, az emberről válás csodálatos programjával. Ebbe a „pártba” vagyis életközösségbe minden embernek be lehet lépni. Előnyben a bűnösök, vagyis akik már rájöttek, hogy azok. Nincs tagsági díj, mert a Vezető úgy határozott, hogy a világon a legnagyobb értéket, a kegyelmet ingyen adja. Akiben viszont ez a kegyelem el kezd működni, az szintén ingyen, számolatlanul adja a kegyelmet vagyis a jóságot másoknak személyválogatás nélkül. Van ennek a közösségnek egy központi nyilvántartása is, az Élet Könyve. Ide csak azoknak a nevei kerülnek, akik elfogadják és cselekszik is a programot. Ezt a közösséget a Földön úgy hívják, hogy Élő Egyház, Krisztus Teste, Istennek egy hatalmas földi Temploma. A világban ennek érthető neve: EMBER (2 Kor 6,16) Olyan, amilyenek egykor Teremtője megálmodta, olyan, mint aki

ezt az eltorzult, lesüllyedt, embertelenné vált ember nevű szörnyetegnek bemutatta itt a mi helyzetünkben, akinek a legszebb neve: EMBERFIA, vagyis BŰNÖSÖK BARÁTJA és SZABADÍTÓJA. Ez ma az egyetlen, elfogadható és megvalósítható program: újra emberré válni. Ezért jött Jézus, hogy ezt a programot velünk együtt győzelemre vigye. Istennek ez a minden értelmet meghaladó jószágprogramja arra nevel minket, hogy tagadjuk meg a hitetlenséget és a világi kívánságokat. A betlehemi csillag tiszta, szelíd, életrevezető fénye emlékeztet minket egy másik csillagra is, amely ennek a csillagnak egy torz változata, egy szörnyképe, amely nem világított, hanem embervértől tompán vöröslött, amelynek útját nem az élet, hanem a szörnyű halál kísérte. Több százmillió embertelenné, megalázottá, megkínzóttá, gerincét összetörtté tett ember. Isten megengedte ezt az egyiptomi rabszolgaságot, az egyház bűneinek logikus következményét. A rostát átadta a sátánnak. Ezalatt tömegek váltak a sátán rabjaivá, a hitetlenség és a világi kívánságok foglyaivá. Az asszisztenciát itt is heróde-
sek és kajafások adták. Ahhoz, hogy igazi,

maradandó karácsony legyen a világnak ezen a táján, meg kell tagadni ezt az ördögi mételty.

Jézus nem azért vállalja az istállót és a keresztet, hogy ott is maradjon. Jézus nem maradt a pokolban, hanem az Atya kihozta onnan, és Ő ma is él, minden hatalom a kezében van, így van arra hatalma, hogy ma is, téged is Szeretett Testvérem családdal, gyülekezetteddel együtt feltámasszon, megszabadítson minden bűntől, szenvedélytől, hitetlenségtől, anyagiságtól és félelemtől. Csak engedd be az Emberfiát minden következményével a szívedbe, életedbe. Hadd tegyen ott rendet. Ezután bennünk élő Lelke által megadja, kimunkálja bennünk azt, hogy józanul, igazságosan, kegyesen, jól cselekedve éljünk a világban. Mert a világ ilyen istenfiakra vár, akiket Isten újra EMBERRÉ teremtett. Használható, teherbíró, teherhordozó áldozatos EMBER.

Hát ez Isten karácsonyi ajándéka.

Ámen, úgy legyen!

Szeverényi János

Elhangzott Gerendáson 1989 karácsonyán

Uram vágyon közelebb Tehozzád.
Repülni szeretnék gyors szárnyakon
Ragyogtasd felém fénylő orcad,
Ölelj magadhoz égi irgalom!

Uram, vágyom áldozni Tenéked.
Égő szívet és teljes életet.
Összekötve élni Tevéled,
Ő, jöjj szívembe égi szeretet

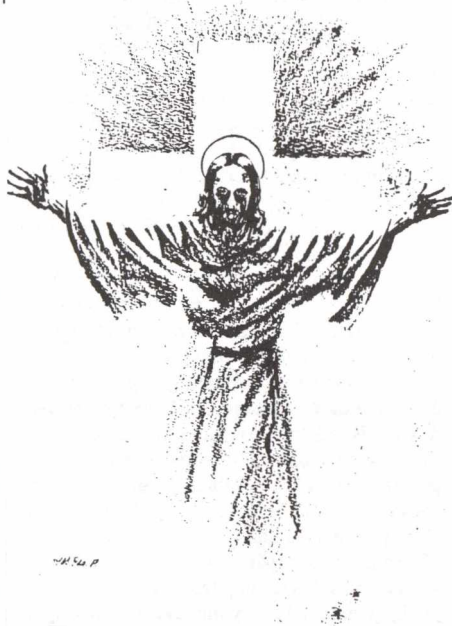
Uram, vágyom szolgálni Teérted.
Szent fényedet hinteni szertesztét.
Uram, a vágy úgy gyötör s éget,
Mégvígasztalni sok bűnös szívet.

Uram, vágyom megérteni szavad.
Nélküled egy percet sem tölteni.
Bár lábam tövisek közt halad,
Mégis vágyom örömmel zengeni!

Uram, vágyom hű maradni Hozzád.
Győzelmesen végezni utamat.
Szenvedés közt feltekinteni,
S Rólad zengeni végső szavamat!

Sz.Gy.-né Vágréti Irma

(Énekelhető az Evangélikus Énekeskönyv 417-es énekének dallamára)

Rajz: Papp Sándorné

Jézus ott van a mindennapok zajában

Igen, Jézus valóban mindenhol és mindenben jelen van. Az ifjúsági munkában, a csendes áhítatokban, az éneklésben éppúgy, mint a hétköznapi napokban, motorzúgástól zajos városban, a rohanásban. És mi milyen ritkán tudunk megállni egy-egy percere, hogy mindezt valóban át is tudjuk gondolni! Pedig milyen jó pl.: énekkel dicsérni az Urat! Milyen jó, hogy vannak ifjúsági énekek; s hogy énekel az ifjúság! Hiszen az ifjúsági éneklés egy csoda! Már maga az éneklés is egy csodálatos dolog, de ha mindezzel az Urat lehet dicsérni, az kimondhatatlan öröm.

Az éneklés az emberhez tartozik. Akármelyik országban is vagyunk, mindenhol van éneklés. Énekelnek az emberek örömeikben, bánatukban, különböző szertartásokon, otthon a lakásban..., egyszóval mindenhol. Akkor miért ne lehetne az Úrnak is énekelni, mai nyelven, az ifjúsági énekekkel? Csak komolyan kell tenni, és máris mély lelki tartalma van! Hisz az ifjúsági énekek által is Istennel lehet beszélni. Igen. Beszélni. Mert kezünk elfelejteni beszélgetni Vele. Elmaradoznak a fontos dolgok, elsiklunk felettük, felszínesség válnak, és már csak a sablon, a váz marad felül.

Énekeljünk! Jó, de mit? Hát ezt és ezt az éneket. Oké! És énekeljük. De hogyan? Van belső tartalma? Mondanivalója? Beszélgetsz ezáltal Istennel?

Emlékszem, régebben voltak olyan kedvenc ifjúsági énekeim, melyeket valóban imádságként énekeltem, csak úgy magamban, akár az utcán menve is. Örömömben, bánatomban, vizsgára indulva, vagy bárhová mentem, ezeket az énekeket énekeltem. És éreztem, hogy igenis megerősítettek, meghallgatta az Úr, és ezáltal is velem volt, segített nekem.

A zene határtalan. Mindenkihez szól. Csak oda kell figyelni rá. Ott van a mindennapokban. Az utcán, a munkahelyen, az iskolában, otthon, mindenhol. Zajok, zörejek, ritmusok, hangok vesznek körül. De mégse halljuk ezeket. Mert annyira el vagyunk foglalva magunkkal, hogy

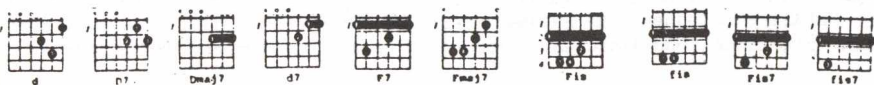
még a másik embert sem halljuk meg. De Isten odafigyel mindenkire. Rád is. Mert szeret Téged. Annyira szeret, hogy tenyerén hordoz. De az ember mégis evett a tiltott fa gyümölcséből, s így egyre távolabb került a szeretettől, Istentől. Egyre, egyre távolabb. Hol a határ? Miben tudok megkapaszkodni, hogy ismét közel kerülhessek az Úrhoz? Jézus a határ. Egyedüli kapaszkodó Jézus. Csakis Óáltala lehet teljes az élet, csakis ^o vihet közelebb Istenséghez. Nem lehet mellébeszélni. Ki kell mondani: igen, Vele szeretnék élni. És máris boldog a szívem, és dalolok, dalolok. Énekkel dicsérem az Istent. Milyen jó, hogy ennyi ifjúsági ének van, amivel az Urat lehet dicsőíteni.

Ezek az ifjúsági énekek úgy a '60-as évektől kezdtek elterjedni, de azelőtt is voltak Istent dicsőítő énekek, zeneművek. Nagy zeneszerzőket is megragadott ez a téma, és különböző műveket írtak a Biblia alapján. Passiók, oratóriumok, motettek, orgonaművek, zenekari darabok, és még sorolhatnám mi minden született, s mindebben az a mennyei öröm található, hogy él az Úr, és szeret téged is, engem is. Énekeljünk hát dicsőítő éneket boldogan, gitárral is, és mondjuk bátran: Szeretlek Uram! Halld meg szívem énekét, hisz Neked éneklek! Halleluja!

A gitártanuláshoz ismét egy-két jó tanácsot szeretnék írni. Először is remélem, hogy elhatározad és komolyan is veszed azt, hogy megtanulj gitározni, és nem adod fel! Nem érdemes, mert sok öröm van benne!

Miután megtanultál néhány egyszerűbb akkordot, azt játszd mindig egyenletesen. Fokozatosan tanulj meg minél több akkordot és próbáld meg könnyedén játszani, mintha a világ legegyszerűbb dolgát tennéd. Nem kell mindig észrevenni a hibákat, mert az csak görcsöt okoz. Semmi és senki sem tökéletes! Így a gitározás sem lehet az! Ebben a számban is közlök néhány gitárakkordot, hogy e fogástáblázat megkönnyítse tanulmányaidat.

Hikisch Zoltán

Tudod-e?

hogy mit jelent a neved? A Bibliában igen nagy jelentősége van minden névnek. a név sorsot hordoz, ahogyan a régi közmondás is mondja: Nomen est omen.

Ábrám = dicsőség atyja, Ábrahámra (sok nép atyja) változik, amint az ígélet beteljesülése közel kerül, s **Izsák** megszülethet. **Jákób = csaló, sarkat fogó** jelentése nem valami kedves arra az emberre nézve, aki hordozza, de tette alapján valósággá válik mindez, s ezért új névre van szüksége. A csalót becsapják, s amikor végre ügyei rendbehozatalához lát, először harcol, s így neve megváltozik: **Izrael = Isten harcosa**. Később a nép is, majd az ország is ezt a nevet hordozza.

Mózes = vízből kimentett, azt az alázatot viseli magán, amellyel ez a hatalmas ember, próféta, népvezér meg kellett tanulja semmi voltát, s hogy mindent Istentől várjon.

Dávid = szeretett, a gyermekkorában kiválasztott király, aki valóban Isten szeretetéből élt.

azután **Illés = Isten az úr**, nevébe hordozta életének üzenetét, azzal a királynővel szemben, aki az ellentétes oldalon állva a termékenység istenének nevét hordozta magán ugyanúgy "hitvallásként": **Jezabel = Baál az úr!**

Ésaías = az Úr az üdvösség, teljes próféta üzenetében erre biztat, erről tesz bizonyosságot, erre figyelmeztet könyvének 66 részében.

Dániel = Isten a bírám, az utolsó próféták egyike, az idegenben barátaival együtt sokszor került bíraskodás alá, de élete mindannyiszor megmenekült, mert Isten feljebb bíraskodott, s a felette ítélő királyok megítéltek!

Jézus = szabadító, megváltó,

Krisztus = felkent, Messiás, két név, amelynek együttes kimondása az első keresztény hitvallás: Jézus a Krisztus! Amikor mi úgy mondjuk, mintha kereszt és vezetéknév lenne, nagyot veszítünk eredeti értelméből. Mondjuk hitvallásként!

Jézus maga is új nevet ad Simonnak, **Péter = köszikla** jelentéssel, mert tanítványát ilyené formálja szeretetével.

Saul is új nevet kap, **Pál lesz = a kicsi**, a legkisebb apostol, ahogyan ő maga írja.

Mit kaptál nevedben te is? Ígéretet? Áldást? Szaporítsd, vedd komolyan! Ítéletet,

érthetetlen szavakat? Tedd hasznossá, hogy neved másoknak Istent juttassa eszébe!

S Isten neve? Vannak olyan gyülekezetek, ahol azt mondják: Istennek csak egy neve van. Csak úgy szabad hívni. Hiszem, hogy valóban van egy név, amely által megtartunk: Jézus neve. Mert nem adatott más név az ég alatt, amely által üdvösségünk lehetne! (Ap.Csel. 4,12) **S Ő maga is fűzött ígéreteket nevéhez: "Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük"** (Mt. 18,20)

"...és amit csak kértek az én nevemben, megteszem" (Jn. 14,13) Jézus nevével gyógyítottak, ördögöt űztek, megszabadítottak mindazok, akik hittek benne. Mert nevére minden térd meg fog hajolni (Fil.2 5-11), akik csak éltek valaha e földön, ha hittek benne, ha nem.

"Az ő nevében reménykednek a pogányok..." (Mt. 12,24)

S a mennyei Jeruzsálemben is Jézus neve szerepel: "és látni fogják az Ő arcát és az Ő neve lesz homlokukon" (Jel.22,3-4)

"EZÉRT AZUTÁN MINDENKOR IMÁDKOZUNK ÉRTETEK? HOGY A MI ISTENÜNK TEGYEN TITEKET MÉLTÓVÁ AZ ELHÍVÁSRA, ÉS TÖLTSON MEG TITEKET TELJESEN A JÓBAN VALÓ GYÖNYÖRKÖDÉSSSEL ÉS A HIT MINDEN EREJÉVEL, HOGY MEGDICSÓULJON A MI URUNK JÉZUS KRISZTUS NEVE TIBENNETEK, ÉS TI IS ÓÁLTALA..." (II.Thes.1, 11-12)

Ablonczy Margit

Pillinszky János

CÍMEREM

A kegyelem és öröm együtt ért azzal, amit nyomorúságnak neveznek általában.

Szög és olaj lehetne címerem, mit írhatnak azonban szövegéül?

Talán azt, hogy mindent megérték, felhők futását és disznók fejét rálapulva a préskemény palánkra.

De ez is mit jelent?

Nekünk magunknak muszáj végül is a présbe kényszerülnünk. Befejezzünk a mondatot.

EGYMÁST HORDOZZÁTOK!!

Ablonczy Margit egy levelét közöljük a szerző és a címzett beleegyezésével.

"Hitetek Istenbe vetett REMÉNYSÉG is legyen!" I. Péter 1,21

A "szerelem első látásra", meg a "pont olyan, mint én", igen nagy csapdák. Mert egyrészt mindeki tudja, hogy ilyen van, azonban mivel tudja milyennek kellene lennie, hát megteremti magának. S egy darabig a másik benne is van, hogy egy bizonyos szerepet eljátszon valaki kedvéért. Hiszen az ember "homo ludens" is, azaz játékos ember. Ezzel semmi baj sincs, csak azzal, hogy egyesek nem tartják be a "játékszabályokat"! Mert Isten előre elmondta mindet. S hiába minden, először ezeket kell megtanulni. S alkalmazni tudni.

Na, meg az "értékcserelemélet" is igen fontos. Mít miért ad az ember. Nem a szívvel szoktak rómizni, hanem kártyalapokkal. S nagyon olcsóvá lesz az ember, ha a szívével kezd el kártyázni, s nem lesz értékes a másik számára sem...

Ugye szereted a jóízú, érett gyümölcsöket? Lehet, hogy volt már, hogy ettél útszélén lopott vadalmát is, de igazán az esett jól, ami piros volt, zamatos, érett... Minden emberi kapcsolat is ilyen. Lehet kapcsolatot lopni. Izgalmas dolog, csak később beleúsz az ember a savanyúba, s szeretne édeset...

Lehet kapcsolatot nevelni, érlelni, s megvárni, amíg magánytól megszületik a gyümölcs. Ó kell nekem. Első pillanatra nagyon sok gyümölcs kívánatos, de ahogy megválogatod a piacon az egyszeri fogyasztásra való almát, miért nem vizsgálod meg eléggé az egy életre szánt embert?

"Gyermekek száma" nem egészen megfelelő adalék az emberismerethez. Valószínűleg előbb kellett volna megbeszélni azt, hogy mi a véleménye Bergmann filmjeiről, vagy szereti-e az édesanyját, esetleg megnézni, hogyan viselkedik a barátaival, s ebből levonni a konzekvenciákat. Ugyanis ezek egy idő után a társall kapcsolatban is ugyanúgy előjönnek, sőt, sokszoros mértékben, mert ott-hon sokkal kendőzetlenebb az ember.

Szépén ki kell mosni egy ruhát, ha az bekoszolódott. Persze, ha nosztalgia fűz a koszmúltjához (tengerparti homok, "ez az a felt..." - akkor meg nem szabad újra felvenni. Mert

az embernek állandóan magyarázkodnia kell: "Tudod azért ilyen..." Szóval nem nagyon jó egy másik kapcsolatba addig belemenni - akár ha az az igazi is -, amíg ki nem heverted a másikat véglegesen. Bűnnek nyilvánítva, mert az volt, akármilyen szépek is tűnt. Hiszen a Sátánnal épp ez a baj. Hogy sosem csak rossz az, amit kínál. Hanem majdnem jó. Csak mindig egy kissé hibázik a dolog. De ez elég ahhoz, hogy boldogtalanná tegyen. Hogy belekeseredj, hogy belebetegedj, hogy egy életre hordozd sebed, s tönkremenj. Mert ez a célja.

Hát persze, hogy félsz a büntetéstől. Ez az egyetlen jele, amit az ellenség sem tud kitörölni, mert be van építve - hogy vétkeztél. Nézd meg Ádám és Éva történetét. A félelem az első jel, hogy rosszat tett. Magyarázkodni is tud, másra kenni a vétket is, de fél. Neked is egyetlen megoldásod van. Odavinni Jézus Krisztus elé a szívedet, úgy ahogy van. Hogy feltétlenül mossa le. Szégyennel és bűnbánattal kell odamenni. S akkor elmúlik a félelem a büntetéstől, s következményektől, s ez megövi, hogy újra olyanba menj bele, amiről már lesz egy érzékeny pontod: "Itt szúrta el előzőleg, most nem szabad..." S ha ott meg tudsz állni kegyelemből, akkor vezetni is tud...

A világ tele van hamis információkkal a szerelemről és a szexről. Nem érdemes semmit sem elhinni ezekből. Semmi közülük a lényeghez, amire kaptuk. Olyan másképpen használják, mintha egy automata mosógépbe vizet öntenél, s kézzel akarnál mosni benne. El fog folyni a víz, s nem tudsz rendesen mosni. Nem fér jól bele a kezed, tehát nagyon kényelmetlen lesz.

A végén olyan intézkedéseket kell tenned, amitől azután teljesen tönkre megy a gép. Be kell a lyukakat tömni, hogy ne folyjon el a víz, s ki kell tágitani a felső lyukat, hogy elférjen benne a kezed... A végén teljesen el lesz rontva a mosógép. Mert lavornak akarták használni. Valahogy így tudnám érzékeltetni, hogy milyen különbség van a helyénvaló szerelem és a helytelen között. Isten terve jó. Hidd el, hogy neked is jót tervezett. De ahhoz, hogy a tervét megértsd, hogy valóban a legjobban használni tudod, ahhoz őt kell sokkal jobban ismerned. Miért akarod kérni útmutatását a szerelemmel kapcsolatban, ha életed más dolgait "csodálatosan" meg tudod

oldani egyedül is? Ha más, egyszerűbb körül
menyek között sem tud vezetni, hogy gondolod, hogy majd vezetni fog a szerelemben? Vagy egészen az Övé vagy, s akkor minden a hatalma alá tartozik, vagy minden más dologban is, de ebben is csak belemagyarázní fogod akarátát. S nagyon félresiklasz. Mit tehetsz? Csendesedj el Isten előtt naponta. Mindenféle elvárás nélkül. Egyszerűen csak szánj időt az imádságra, s szép lassan mondj el neki mindent. Ne várj választ. Csak öntsd ki a szívedet, ahogy van. S azután kezd el olvasni az Igét. Vedd sorra a napi teendőket, s keresd benne Isten akarátát. Engedd, hogy vezessen másokhoz, elrendezni az eddigieket, bocsánatot kérni, helyrehozni szüleiddel kapcsolatban, régi barátságokban, gyülekezetben. Naponta egy lépést tégy csak. Jézust követni nem lehet rohanva, mert Ő nem rohan. Nem lehet kalandozva, mert Ő egyenesen jár, nem lehet sántikálva, mert Ő egyfelé megy. Nin-

cenek vargabetűk, s főlösleges kaszkadékok sem. Keskeny ez az út, nagyon keskeny. De csak így tudsz majd társ lenni. S várd ki, amíg neked Isten olyan társat készít, akivel ugyanilyen biztosan, együtt is célba értek.

Lehet, hogy egyikük az, lehet, hogy valaki egészen más. Én nem tudom, mert én is csak ember vagyok. Az én szemem is csalhat. Ezt Neked csak a te igazi BARÁTOD tudja megmondani, mert Ő formált, Ő tudja, ki az, akit melléd formált, aki épp oda illik. Mert Ő tudta, hogy nem lesz neked jó egyedül. Nem is akarja, hogy úgy maradj. Szerez neked egy segítőtársat. De Ő szerzi, s nem te! S hozzád illőt szerez. Nem kell félned, hogy bányarém lesz, vagy ostoba, vagy hogy nem tudod majd szeretni... Az készítette Neked, aki sokkal jobban szeret minden embert. Pont neked valót.

Ablonczy Margit

Egy menekült levele KÉRELEM

Lehet, hogy nem jó az életfelfogásom, lehet. Mert én csak egy általánosan művelt ember vagyok. De azt tudom, és igen bátran állítom, hogy minden embertől elvehetnek mindent, minden anyagit, minden szellemit, de semmi sem fog úgy fájni senkinek, mint amikor elveszti a szabadságát, ezért kérem, hogy legalább ezt hagyják meg nekem!

Minden embernek fel tudok tenni olyan kérdést, ami után lelke mélyébe néz. Sokaknak talán könnyű e felelet, míg másoknak nincs rá válasz. Igen, mert másoknak kényelmes, nyugodt életet jelent, míg számunkra csak az örök elmúlás, a visszahozhatatlan, keserű emlékekkel teli múlt marad.

Hol van a régi gyermekkori játszótér?

Hol van az a folyópart, ahol első szerelmünkkel kiválasztottuk szerencsecsillagunkat, az est hűvös szellőiben forrón összebújva?

Hol vannak a sötét izzadságtól, dohányfüsttől bűdös tánctermekek, ahol rongyos farmerban, hosszú hajjal transzba esve, térdre hullva, a belsónket rázó hangfalak előtt üvöltöttük a LED ZEPPELIN-nel a kivándorlók dalát?

Hol van a bátyánk, az öcsénk, az apánk, az anyánk, hol van a múltunk?

Csak egy-egy szó, kacaj, kép maradt meg. Hol a hazám?

Hol a hazám, amely sok évi munkával ott állt a Tisza partján?

Hol a kedvesem, kivel az új ház küszöbén üldögélve terveztünk egy új életet? Hol van mindez?

Eltűnt, mint a kék ég közepén szétlibbenő báránnyelű. Mindez csak azért van, mert az emberi tudatban van egy fogalom, melyet szóban talán többféleképpen is ki lehet fejezni: nagyravágás, gazdagság, hatalmi vágy, szadizmus. Menekült vagyok. Hontalan, kismizett, mert nem akartam hódítani, gyilkolni, rabolni, és így szerzett anyagi javakat megtartani. Ezért kérek minden embert, hogy ne bántson, hagyja meg a szabadságomat, mert másom már úgy sincs. Nem tudom lesz-e még erőm újra elkezdni mind azt a ropant munkát, amit eddig hiába csináltam. De ha nem is lesz már erőm, türelmem megint valahol fészket raknom, s ha földönfutó is maradok, de még mindig szabad.

Még a legelvetemültebb erőszakos gyilkos is, ki börtönben van, a szabadságot szeretné legjobban. Hát akkor mi, kik az élet sivatagán úgy gurulunk, mint szélhajtott balangók, hát mi hogy szerethetjük a szabadságunkat?

Mi csak azt akarjuk, hogy tiszta lélekkel nézzük a búzatengereket, folyókat, az esti szellőben felénk röppenő fecskéket, gondoljunk jó anyánkra, és szerethessük a Mindenhatót.

Nagyatád, 1992. 08. 06.

Kőrösi Csaba

Szül: Zenta, 1959. 09. 14.

Ideiglenes tábor

(egészségügyi szoc. otthon)

Módszertani beszámoló egy 2500 fős KIE-konferenciáról TT '92

Négy évenként rendez a norvég KIE egy óriási méretű fesztivált, amit TT-nek, azaz Tinédzser Találkozóknak neveznek. Idén 2500 norvég fiatal és 200 külföldi résztvevő élvezte a csupán néhány állandó-, de több száz önkéntes munkás által nagyszerűen megszervezett egy hetet, és növekedhetett a KIE szellemiségéhez méltóan testi, lelki, szellemi síkon egyaránt.

Magyarországról egy hét fős csoport mehetett ki erre a fesztiválra. Az út kapcsán átélt tapasztalatokról szeretnénk egy töredéknyit átadni.

Vezetőképző

A TT fesztivál előtt ketten egy nemzetközi vezetőképző tanfolyamon vettünk részt Oslohoz egészen közel egy népiskola épületében. A program június 17. és 23. között igen változatos volt, ami elsősorban a résztvevők sokféleségének köszönhető. Voltak itt (YMCA-YWCA) tagok Bangladesből, Indiából, Dél-Afrikából, Madagaszkárról, Kelet-Jeruzsálemből, Sri Lankáról, Lengyelországból, Libanonból, Cseh és Szlovákiából, Litvániából, és persze néhány norvég is.

Számomra a legmeglepőbb az volt, hogy nem csupán különböző nemzetiségű, bőrszínű, de még különböző vallási összetételű is volt negyven fős kis csapatunk. Igen tanulságos volt látni, hallani, milyen lelkesedéssel dolgozik egy-egy muzulmán, vagy hindu vallású a keresztyének ifjúsági egyesületében. Ez a vezetőképző egy nagyon jelentős ponton különbözött azoktól, amelyeken eddig részt vehettünk. Most nem előre megszervezett, megtervezett, megírt előadásokat hallgathattunk naphosszat. Itt nem bennünket tanítottak, mi tanítottuk egymást. Különböző témakörökben hallgathattuk egymást, kaptunk új ötleteket. Minden nap más téma került sorra. Így például helyi és nemzetiségi kérdések, különböző vallások dialógusa, öko-meniszmus, környezetvédelem, ifjúság stb. Amikor a program végén megköszöntük norvég vendéglátóinknak a sok élményt, amiben részünk lehetett, az egyik fiú nagyon kedvesen így válaszolt: "We gave the frame, you painted the picture" (Mi csak a keretet adtuk, a képet ti festettétek). S ha jól meggondolom, igazza volt. Jó, hogy ennyifélék vagyunk, s mindannyiunknak van olyan tudása, amit továbbadhat, amivel má-

sokat gazdagíthat. Ez a vezetőképző erre épített és őszintén mondom, nagyon sikeres volt.

Sziládi Márta

Hat nap az Oslo-fjord partján

Az álomvilág Oslótól mintegy 120 km-re két kis faházban várt ránk. Volt itt minden, ami egy magyar fiatalembernek szépséget, izgalmat jelenthet.

Utazás a tengeren csónakkal egy másik szigetre. Kis élelemmel, fürdőruhával felpakolva mentünk le a fjord partjára. Onnan fél órányi csónakázás után kötöttünk ki egy lakatlan szigeten. A rövid fürdőzés után - a víz lehetett 17 C-os - Szeverényi Misivel felfedező útra indultunk. Egy óra alatt majdnem az egész szigetet körbe tudtuk járni. Csodálatos volt. Hatalmas sziklák, amelyek mutatták a jégerőzi munkájának eredményét. Éles sziklaszirtek helyett inkább a gömbölyű formák voltak többségben. Fantasztikus táj vett körül bennünket, a környező szigetek is csodálatosak voltak.

Néhány nap múlva egy másik házba költöztünk. Ez is festői környezetben volt. Lengyel barátaink is megérkeztek. A program napozás, játék, barangolás volt. Este rostont sült halat ettünk igazi norvég halból, amit az előző éjszaka fogtak a ház gazdái.

Szeretnék egy, a számunkra nehezen megszokható, különös jelenségről beszélni. A napi programok 11-kor kezdődtek és éjjel 2-kor értek véget. Azonban az éjszakát nem lehetett éjjelnek nevezni, hiszen este 11-kor még olyan világos volt, mint nálunk 8-kor, és még éjfélkor is kint játszhattunk az udvaron. S mikor éjjel 2-kor a másik ház felé csónakáztunk, akkor sem volt igazán sötét. Valami halvány derengést láthattunk az égen, csodálatos színekkel.

Az utolsó este rövid áhítatot tartottunk. Éneklés után nekem jutott az a nehéz, de szép feladat, hogy megköszönjem a házigazdáknak a vendéglátást, majd Misi olvasott részleteket a Szeretet himnuszából, amit Torje norvégul is felolvasott, s végül Kati elénekelt egy norvég népdalt, az egészet közös énekléssel zártuk.

Másnap reggel Askerba indultunk, itt kezdődött ugyanis a TT-fesztivál.

ifj. Márkus Mihály

Lelki élet

Az ezerszínű program-dömpingben hangsúlyos helyet kaptak az Istennel találkozás alkalmi. Ebben is megfigyelhető volt a változatosság és leleményesség. Sem Istent, sem az embert nem akarták kaptafára húzni!

A nap keretét a reggeli és az esti áhítatok adták meg. A hatalmas sportcsarnokot meglepő fegyelmélettel (hisz az áhítatokon való részvétel önkéntes volt) és figyelemmel (hisz ami ott történt, az velük és értük történt) töltötték meg a fiatalok. Reggelente egy püspök beszélt modernül értelmezve és alkalmazva a Biblia üzenetét. Este pedig, mielőtt mindenki rövidebb-hosszabb útra indult volna a szállása felé egy fárasztó nap végén, közvetlenül egy rock koncert, vagy egy Ten Sing csoport műsora, vagy profi spirituális együttes feldobó előadása után a norvég Ten Sing vezetője fogta a kis rekeszes ládikáját, felvitte a színpadra és rátelepedve, közvetlen, "egy vagyok közületek" alapon mondta el szívet, lelket, idegeket lenyugtató, alváásra előkészítő monológját az emberi élet értékéről, Jézus szeretetéről. Ebbe a néhány percre egy norvég altatódal is belefért - jelezve az egész TT báját -, amit minden este kikövetelt magának ez a tini társaság rókárol, kis egérről és barátaikról.

A teniszcsarnokból ötletes megoldással telpomot varázsoltak. Itt egész nap csönd volt, alkalmat biztosítva a bármikori egyéni- és közösségi áhítatoknak, imádkozásoknak, meditációknak. A taize-i csoport is itt lett otthonra és a külföldieket is itt vonták be a nemzetközi istentiszteletek megszervezésébe, lebonyolításába.

A lelki munkának fontos része volt az állandó lelkeség szolgálata. Sokan éltek a kávéval, süteménnyel barátságossá tett légkörben a felkínált egyéni beszélgetések lehetőségével.

Bakay Péter

Önkéntesség

A Keresztyén Ifjúsági Egyesületben fiatalok a fiatalokért jelmondatának bizonyítékául lassan már 30 éve él Norvégiában az önkéntes munkások rendszere.

Évről-évre mindig vannak, akik életükből egy évet arra szánnak, hogy ebben a szervezetben segítsék a fiatalokat, az arra rászorulókat. Ez a munka is elég erősen kapcsolódik az egyházhoz csakúgy, mint az egész norvég KFUK-KFUM.

Az ettingok szállás, étkezést, zsebpénzt kapnak munkájukért. A munkaidejükét azonban nem lehet 8-16 órára redukálni, hiszen ez a munka teljes odaszánást igényel. Rengeteg személyes kapcsolatteremtés, segítségnyújtás színtere is az önkéntesség.

Azok a keresztyén fiatalok, akik etting munkát végeznek, nyaranként vezetőképzőn (BOLK) megfelelő "támogatást" kapnak tudás-ban, hitben.

Idén volt első ízben lehetőség arra, hogy az ettingok közös vacsorával, mókával zárják az évet.

Oly mértékben kiszélesedhetett ez a rendszer, hogy 1991/92-ben már két norvég fiú dolgozhatott nálunk is Debrecenben, két magyar önkéntessel együtt.

A nyári BOLK-on pedig ugyancsak két lelkés KIE-sünk vesz részt, s egy évet Norvégiában töltenek.

Szeptembertől norvég- és más nemzetbeli önkéntesek is munkába állnak a KIE-ben.

Bartha Katalin

Műhelymunkák

A TT-fesztivál leglátványosabb része volt a kultúrális-, a nemzetközi-, és a környezetvédő csoportokban folytatott munka, szórakozás. A reggeli áhítatok után azonnal megkezdődtek a különböző programok, amelyek 2500 fiatal érdeklődését, mozgásgigényét, tudásvágyát megemlítve hívatva kielégíteni. Így aztán volt minden, ami egy tinédzser szemének, szívének ingere lehet: tánctanulás a discótól a rap-en át a különböző néptáncokig (hogy néhány egzotikusast megemlítsék: indiai, libanoni, magyar). A kamaszfiúk motocross-t tanulhattak, a kamaszlányok sütnifőzni. Az egyik sátorban egész nap az afrikai tam-tam dobok szóltak. Itt norvégok tanultak tam-tamul. Egy másik sátorban a színjátszás, megint máshol a Ten Sing ment. Volt kalapkészítés, szövés, amit csak el lehet képzelni, sőt olykor még azon túl is. Rendkívül népszerű volt a baticoló sátor, ahol mindig rengetegen tolongtak, hogy nagyon fejlett technikával, nagyon leegyszerűsített módon, nagyon szép polókat készítsenek, ki magának, ki a barátjának, ki a szíve választottjának. A különböző missziós társaságok, keresztyén egyesületek és polgárjogi szervezetek is képviseltették magukat. Nagy mennyiségű szóróanyaggal és szóbeli információval álltak az érdeklődők rendelkezésére. És természetesen nem szabad megelégedni a képzőművész-sátrakkal sem. Az egyikben kapott helyett Szeverényi Misi, aki a több turnusban jövő fiatalokkal próbálta megvalósítani mindazt, amit már évek óta csinál Békéscsabán a Szivárvány Alkotóköri, és átadta azt a tudást és tapasztalatot, amit festészetben, képzőművészetben az eddigi élete során összegyűjtött.

Bakay Péter

TEN-SING

Budapest 1992. november

Mindenki csak ezt mondja: "csúcs volt, szuper volt! Soha nem éltem még át ilyet!" De mi ez? Mire mondják? Mi volt szuper? Ezt szeretném most leírni, s mindenkivel megosztani élményünket.

Magyarországon még kevesen ismerik a Ten Singet. Van már egy csoportunk Debrecenben, ők többször voltak koncertezni is. De itt, a fővárosban nagyon kevés fiatal ismeri. Ezért jött Magyarországra 47 fiatal Norvégiából, hogy dolgozzanak értünk, velünk, "fiatalok fiatalokért" címszóval. Szeptember közepére megjöttek az önkéntesek is, két német fiú és két magyar lány. A Pelikánnal együtt elkezdtünk dolgozni: szálláshelyek keresése a norvégoknak; koncerttermek, iskolák keresése, stb... Nem volt könnyű feladat. Igazgatókkal beszélünk, hogy adjanak nekünk a délelőttjükből egy 1/2 órás blokkot, ami majd nagy zenebonával, düböggéssel jár. Azt hittük, nem fognak minket meghallgatni, de nem így volt. Nagy örömmel beleegyeztek, volt olyan is, hogy még meg is köszönték, hogy foglalkozunk a fiataljaikkal. Ezen is éreztük Isten áldását. 7 iskolakoncert volt, a legnagyobb sikerünk egy e.ü. iskolában volt, ahol kb. 400-500 fiatal láthatott minket. A mostani csoportunkból is legtöbben ebben a suliban tanulnak. Két 1,1/2 órás esti koncert is volt, ahol kb. 200-300 fiatal vett részt. Éreztük, mindenki érezte, hogy ez valami más, mint egy jótékonyági koncert. Nem csak üres tombolás, vad örvongés az egész. Van benne valami, amitől minden fiatal úgy érzi, hogy ez NEKI, ÉRTE szól. Nem számít, hogy iszik, cigizik, "lyuk"-ba jár és nem alszik otthon, - a Ten Sing szereti őt, a T.S.-ben van Valaki, aki mellé áll, segít neki.

Sokan azt mondják: "Ez is valami istenes dolog, mi?" - Majd később: "Nem is olyan, mint a többi hívő csoport, hogy csak prédikálnak az embernek. Ez egy "más" Isten: szeret engem, nem is zavar már, ha itt van köztünk". (Persze ezzel nem akarok más keresztény csoportot kritizálni, de van benne némi igazság, ha nem általánosítunk.)

Tehát a Ten Sing ezért van, ezért volt a szeminárium is, - ami pénteken kezdődött -

sok nevetéssel, játékkal, vidámsággal. Volt táncszóport, dráma, zenekar, kiskórus, karvezetés, és nagykórus, amin mindenki részt vett. A szemináriumot egy régi iskolában tartottuk, ahol a budapesti Pelikán csoportnak van 4 bérelt terme. A pénteki napon elkezdődött az ismerkedés, hobbyk, nevek, kérdések, válaszok hangzottak el. A szombat is nagyon mozgalmas volt. Egy-két debreceni is megérkezett. Rengeteget segítettek nekünk. Azért nem könnyű dolog ez. Egymást ismeretlenül is elfogadni, együtt dolgozni. Ezért is igaz, hogy a Ten Sing egy tarka virágcsokor, amiben mindenki egy szép virág. Am ez a virág csak úgy szép, ha csokrot alkot.

Sokat gyakoroltuk az együtt összeállított programot. Csodálatos dolog volt érezni, hogy közeledik a nagy pillanat... Előttünk a norvégok az első sorban, akik idő közben barátaink lettek. Szülők, tesók, haverok, egy-két nagy!... A színpadon egymást biztattuk. A koncert hamar, lámpalázban telt el (1/2 óras volt, szinte röppültünk.) A hátsó sor valóban repült, mert az asztalnak, amin álltak, kitört a lába. Sokan csak azt látták, hogy eltűnik a hátsó sor.) Az utolsó szám után hatalmas tapsvihart kaptunk. Neveltünk, sírtunk... Hát ez volt Budapesten a Ten Sing. Később kb. 40-50 fiatal maradt, ők azóta is rendszeresen járnak az alkalmainkra. Együtt összeállítjuk a programokat, beszélgetünk, játszunk, koncertre készülünk...

Nagy Anikó
Pelikán-önkéntes

Két könyv...

Ingen, két könyv van most előttem, s egymás megerősítő tartalommal, kellő bátorsággal mond, kiált azonosat. Azt ugyanis, hogy az életet HARC. A keresztyénséged is. De lehetsz győztes.

Aki úgy gondolja, hogy a keresztyén élet vidámság és csupa könnyedség, az ne olvassa el ezeket a könyveket, mert meg fog rémülni. Majd csak akkor vegye kézbe, ha egyszer rádöbben, hogy urgáندozása szakadékba vitte. De akkor teljes reménységgel. Mert Péter könnyedsége mondatta ki vele: "Ha meg kell halnom is érted..." s azután jött a tagadás keserve. S a könnyéké. Akik már tudnak így sírni, azok olvashatják **JOHN WHITE: HARC** c. könyvét. Imádságról, igeolvasásról, közösségről, vezetésről. Pl. az imádsággal kapcsolatban beszámoló kudarcairól, amellyel megpróbált naponta több órát Istennek tölteni, s nem ment. Csupa kudarc lett. Abba is hagyta. Egészen. Azután egy alkalommal egy kis zöld kártyát adtak a kezébe, amelyen ez volt írva: "Isten segítségével eltökélem, hogy naponta legalább húsz percet fogok Istennel való csendességben tölteni..." S ez megváltoztatta életét. Kívánom, hogy a könyvet olvasva

te is csendesedj oda mellé, s tapasztald ugyanazt.

A másik könyv egy evangéizációs sorozat **CSERI KÁLMÁN: HOGYAN AD ISTEN GYŐZELMET?** címmel. Ugyanerről a harcról szól egy bíra, Gedeon életét végiggondolva. S vallja, hogy a harcossá válás folyamat. Először szentekké kell válni. Odaszentelteké. Akik tudják, hogy életünk "megvásárolt", s ezért nem élhetnek többé ugyanúgy. Azután ebből következik, hogy szolgálkká formál bennünket az ÚR. Mert feltűnik, hogy mennyi ember rohan a kárhozát felé, s ezt nem jó látni. Szolgálni kell, "mint a fény". Azután a szolgálat közben egyszerre rájön a keresztyén ember, hogy van egy ellensége, aki életére tör, s próbálja elrontani bizonyágtételét belül-kívül. Akkor azután harcossá formálódik, mert már tud engedelmelkedni, már nem fél, s tudja, hogy a győzelem és a szabaddulás egyedül Istentől van.

Ha azt hiszed, hogy valaki vagy, megfogod látni, semmivé leszel. De ha már tudod, hogy semmi vagy, Isten mindenné lesz neked.

Ablonczy Margit

Lev Tolsztoj:

FELTÁMADÁS

MÁTÉ XVIII. 21. Akkor hozzá mentén Péter, monda: *Uram, megbötsässak-é az én atyámlánának, valamennyiser ellenem vétkezik? Megbötsässak-é hétszer is? 22. Monda néki Jézus: Nem mondom néked, hogy hétszer csak, hanem hetvenhétszer is.*

MÁTÉ VII. 3. *Miért nézed pedig a szálkát, amely vagyon a te atyádlának szemében, a gerendát pedig, mely a te szemében vagyon, nem vészed eszedbe?*

JÁNOS VIII. 7. *...Aki tüközületek bűn nélkül való, az vessen először követ őrá.*

LUKÁCS VI. 40. *Nem felebbe való a tanítvány az ő mesterénél; sőt inkább a tanítvány tőkéletes, ha az ő mesteréhez hasonlú.*

„Akárhogyan igyekeztek is az emberek sok százazzal kis helyre összezsúfolódva elcsúfítani a földet, amelyen megtelepedtek, akárhogyan telepítették követel, hogy semmi se teremjen rajta, akármilyen buzgún kifirtottak is minden előtörő fűszálat, akárhogyan összefüstölték kőszénnel meg olajjal a levegőt, akármennyire megcsönkítették is a fákat, s elüldöztek minden madarat meg négy lábút - a tavasz mégis tavasz volt, még a városban is. Melegen süttött a nap, megéledő fű sarjadt,

zöldellt mindenütt, ahol csak ki nem pusztították, nemcsak a bulvárok gyepágyaiban, hanem a kövezet lapjai között is; nyírfá, topolya, fagyal bontogatta ragacsos, illatozó levélkét, a hárs rügyei pattanásig duzzadtak; csóka, veréb, galamb már tavaszi örömmel rakta fészket, és a nap melengette falaknál döngtek a legyek. Örvendeztek a növények, a madarak, a rovarok és a gyermekek. De az emberek - a nagy, felnőt emberek - most is éppen úgy csalták és gyötörték egymást, mint máskor. Az emberek úgy vélték, hogy nem ez a tavaszi reggel fontos és szent, nem Isten világának a szépsége, mely minden élőlyen gyönyörűségére adatott - nem ez a békére, egyetértésre, szeretetre indító szépség, hanem fontos és szent az, amit ők, az emberek, maguk találtak ki, hogy egymáson uralkodjanak.”

A regény bevezető mondataival, és a Tolsztoj által választott mottó-igékkel ajánlom elolvasásra és esetleg közös megbeszélésre (is) a világ-irodalom egyik legszebb, legfontosabb regényét, a "Feltámadás"-t. A könyv alapgondolatát egy való-ságban megtörtént bírói eset adta: egy prostituált lány és egy herceg bűnéiről, bűnhődéséről és lelki megtisztulásukról.

SZ.J.

TÁNC TANÍTÁS

Ezt a néhány gondolatot a tánc tanítás módszertanáról a tapasztalataim alapján szedtem össze. Több mint egy éve foglalkozom ezzel, sok helyen és sokféle korú, nemzetiségű és érdeklődésű embernek tanítottam ezeket a táncokat. Amit ebből leszűrtem, az nem megmászható és végleges szabály, hanem egy többé-kevésbé praktikus, néha meglehetősen szubjektív alap, amire ráépülhetnek a saját tapasztalataid.

Általában elmondhatjuk, hogy a tánc az ifjúsági alkalmak színesítésére használható. Ezen belül alkalmas arra, hogy feloldja az idegenkedést, az először részt vevő fiatalok visszahúzódását, fizikai- lelki feszültségeket (pl. ha az ifi egészen fiatal tagokból áll, tekintettel kell lenni a mozgásigényükre is, hogy végig bírják ülni az alkalom "komoly" részét). A tagok összeismertetését is megkönnyíti, hiszen a táncban egymás felé fordulunk, s a kézfogás, lépegetés máris kapcsolatokat teremt. Élénkítő lehet egy hosszabb vita után, vagy előadások szünetében. Szolgálhatunk vele áhítaton, vagy akármilyen rendezvényen, ahol az ifjúság felléphet. Nem utolsósorban fejlesztjük a saját mozgáskultúránkat is, ügyesedünk, megtanulunk együtt mozogni. A tánc alkalmas arra is, hogy felkeltse a fiatalok figyelmét. "Kapcsolópont" lehet, előfordulhat, hogy valaki, akit egy darabig csak a tánc vonzott, érdeklődni kezd a lelki tartalom iránt is. Lehetőséget teremt más kultúrák megismerésére, és arra is, hogy mikor külföldre utazunk, vigyünk és esetleg tanítsunk pl. egy moldvai táncot vagy székeli négyest, hogy megmutassunk valamit a kultúránkból.

Ha egy táncos alkalmas készítesz elő, sokmindent előre meg tudsz tervezni. A táncok összeválogatásakor érdemes figyelembe venni a résztvevők életkorát, a létszámot, a körülményeket (hely, hangosítás stb.) és az alkalom jellegét. 13-14 éves vagy fiatalabb ifi-tagoknak érdemes könnyebb táncokat összeválogatni. 50 fő felett nagy segítség a mikrofon, 60-80 fős létszámnál szintén érdemes egyszerűbb dolgokat tanítani. A táncok sorrendjének összeállításakor jó ötlet, ha elsőként egy nagyon könnyű kedvescínáló táncot veszünk elő (pl. zsidó belepegetős). Jó, ha egy nehezebb táncot könnyebb, ugrálósabbat lassúbb követ. A tánc tanítás során légy rugal-

mas, változtass a terveden, ha például fáradtak, vagy éppen nagy kedvük van újat táncolni, az alkalom végén legjobb egy csendes táncal elbúcsúzni.

Mielőtt tanítani kezdesz egy táncot, mondj róla egy-két szót. Néha nem könnyű bizalmat kelteni a tánc iránt - korábbi negatív tapasztalatok, gátlások, önbizalomhiány nehezítik ezt, vagy éppen úgy érzik, ez nem elég komoly dolog. Gátlásokat oldani, önbizalmat adni nem olyan nehéz. Nagyon fontos, hogy a tanításkor határozott légy, ne kelljen gondolkodnod. Ha előtte gondolatban logikus részekre a táncot, és leegyszerűsítet a bonyolultnak látszó részeket, nagyon megkönnyítet a dolgot. Részenként mutasd, ismételd, és közben mondd is, hogy mit csinál, így könnyebben megjegyzik. Fontos, hogy mikor zene nélkül megtanítottad az egészet, felgyorsítsd, mert a zene általában gyors. Tánc tanítás közben ne engedd el a figyelmüket, mert megunják és szétszédnek. Nagyon jó, ha van egy segítő-társad, aki kezeli a magnót, kapcsolgatja a lámpát stb., hogy ne kelljen otthagynod a kört. Veled az alkalom előtt beszéld meg, hogy mit tervezel.

Ahhoz, hogy fel tud használni azokat a táncokat, amiket tanultál, egyiket se felejtss el. Néha kapsz be a zenét, gondold át, hogy bármikor elő tud venni.

Azt hiszem, ahhoz, hogy a tánc tánc maradjon, kell valamennyi komolyság. Nem lehet csak úgy megváltoztatni, összekeverni a zenéket vagy kettőből egyet csinálni. Ha ilyen ambícióid vannak, találd ki egy táncot, de a meglévők már ki vannak találva.

Az a néhány tánc, amit a táncszemináriumon tanítottunk, nem sok, és talán nem is a legalkalmasabb erre. A továbblépésre nagyon sok lehetőség van: a nagyobb városokban működnek táncházak, Budapesten több is, ismerősöktől, külföldről is lehet táncokat szerezni. Nagyon jók és elég könnyűek a gyimesi, délszláv, görög, cigány és mindenféle nyugat-európai táncok. A táncházat az ifi is rendezheti nyílt programként, élő zenére sokkal jobb táncolni, és ehhez nem kell a teljes zenekart meghívni, elég két vagy három zenész is.

Szalóki Eszter

**Új helyre költözött a KIE iroda:
1114 Budapest, Eszék u. 10 II/1.
Tel. és Fax: 1-855-246**

E helyen is köszönjük Nyíró Olga néni, Dunakeszi szolgáltató lelkésznek ajándékát, hogy 2 éven keresztül ellenszolgáltatás nélkül megkaptuk a Bercsényi utcai lakását irodának!

Isten áldja meg! Köszönjük!

Nagyszerű táncszeminárium volt szeptember 11-13. a kőbányai evangélikus egyházközség színháztermében. Az alkalmat Szalóki Eszter és Marton Tamás vezette. Még akkor, 13-án, du. a szeminárium résztvevőiből szerveződött 15 fős kis csapat ifjúsági szeretetvendégségen szolgált a pestlőrinci evangélikus gyülekezetben.

A kálói KIE szervezésében minden vasárnap este ökumenikus ifjúsági istentisztelet van a helyi református templomban. Az első alkalmon Szeverényi János és a bp.-i Pelikán KIE- csoport tagjai szolgáltak.

Március 25-27. a KIE Nemzeti Szövetség a Pelikán csoporttal együtt meglátogatta a marosvásárhelyi fiatalokat. Közös alkalmakon vettek részt kilenc helyi ifjúsági csoporttal.

Debrecenben, Kiskőrösön és Budapesten, Tiszaújvárosban, Nyíregyházán megérősödtek ill. megalakultak a TEN SING csoportok. 47 norvég fiatal 3 hónapon keresztül segített ebben. Bővebb beszámolót közöl erről újságunk.

Október 22-25. táborszervezési szeminárium volt Piliscsabán.

November 6-8. Országos Találkozót tartott a KIE a nyári vezetőképző tanfolyamokon résztvevő fiatalok számára. Szolgálatot végzett Dr. Pröhle Károly professzor, Bakay Péter és Szeverényi János.

November 16-án és 24-én megbeszélést tartott a REFISZ, MEVISZ, a KIM és a KIE vezetősége.

A KIE Nemzeti Szövetség és a bp.-i Pelikán csoport közös estjei továbbra is minden hétfőn 17-21 óráig tartanak, de a helyszín itt is **MEGVALTOZOTT: Baár Mados Ref. Gimnázium, Lorántffy Zs. u. 3.** (a Moszkva tértől a 49-es busszal két megálló).

1993 nagyhetének első felében lesz Békéscsabán az Országos Kézműves Szeminárium.

Országos Színjátszó Fesztivál lesz Kiskőrösön 1993. április utolsó hétvégéjén. Készüljetekek már előre valamilyen jelenettel. Jelentkezhetnek majd a gyülekezeti ill. KIE ifjúsági csoportok. Bármilyen, a színjátszáson belüli műfajban. Profi színészek fogják segíteni a munkát. Találkozó, tanulás egymástól és fesztivál!

Előreláthatóan az 1993-as!! **Országos KIE Konferencia** június 20-27-ig lesz Piliscsabán.

Az Európai KIE Szövetség Táboros Bizottsága minden évben megbeszélést tart arról, hogy hogyan lehet ezen a területen együttműködni. Az idei megbeszélésük szeptember végén volt Walesban. A bizottság évente egy táborvezetői tanfolyamot tart. Tavaly tavasszal ezen a tanfolyamon vett részt Tasnády Tímea Debrecenből és Denke Villó Veszprémből. A bizottság másik rendezvénye a Camp Philia nevű nyári tábor, amit szintén évente rendeznek meg Európa más-más országban.

Önkéntesek és alkalmazottak

Európaért

Ezzel a címmel tartottak az európai KIE szövetségek képviselői megbeszélést tavasszal, amin Gonda László képviselte a magyar KIE-t.

A cím egy programot takar, aminek a lényege az, hogy programok közti önkéntescsere és alkalmazottak tapasztalatgyűjtő utazása indulhatna el szervezeten a jövő évtől. November 20–22-ig egy újabb megbeszélés volt Hollandiában. Itt már a gyakorlati lépésekről is szó esett: pl. fogadó csoportoknak és jelentkező fiataloknak Kérdőív, közös előkészítő tanfolyam, alapelvek, stb. Magyarország rendelkezik a legtöbb tapasztalattal ezen a téren, mivel itthon négy külföldi és külföldön két magyar önkéntes dolgozik. Remélem a megbeszélés segített abban, hogy még többen jöhessenek ill. mehessenek tanulni és dolgozni.

(D. V.)

Felvidéki (Szlovákiai) fiataloknál (nov 21–22)

Sajnos egy magyarországi fiatal ma nem sokat tud a határainkon túl élő magyar fiatalok valós helyzetéről. Ezért is nagy élményt és tanulságot jelentett, hogy meglátogathattam 4 magyar falut. Köztük Gömört, Gömör Mátyás királyról, Cinka Panáról és a fásori evangélikus templomhoz hasonló, gyönyörű Isten-házáról híres kisfalut) lelkész már két éve hívott, hogy segítsék az ottani ifjúsági élet megelevenítésében. Én ehhez kevés vagyok, de jó volt találkozni és kölcsönösen tanulni egymástól. 12 magyar falut gondoz a lelkész, Rusznyák Dezső. Ez szinte képtelenség. Amikor a negyedik istentiszteletet kezdtük (hideg templomban) kezdtem átlátni, hogy milyen szívós szinte fanatikus hit kell ehhez, hogy éveken keresztül valaki építse a „romokat”. Egy faluban 20 éves szünet után nemrég kezdte el a gyülekezeti élet szervezését. A csodás kis templom elhagyatottan. A községháza egy rideg helységében volt az alkalmom, hangzott az ének. Jó volt a fiatalokkal beszélgetni, ígét olvasni, játszani. Nem akartak hazamenni. Kérik, hogy menjünk el nyáron, mert összejönnének csak segítsünk a program összeállításában, mert ebben nincs tapasztalatuk. Ha Isten engedi, megyünk is. KECSŐ, HOSSZÚSZÓ, ARDÓ, SAJÓGÖMÖR és a többi falu.... Ne feledjék őket!

Sz. J.

Tiszadob – KIE konferencia

Fotó: Denke Villő

Táncszeminárium Kőbányán

A közös tánctanulás és táncolás változatosabbá, oldottabbá és a nem keresztyén, "kereső" fiatalok számára vonzóbbá teheti az ifjúsági alkalmakat. E szolgálat jegyében gyűltünk össze szeptember második hétvégéjén a Kőbányai Gyülekezeti Kápolna Színpadán.

Szeverényi János előadásával és áhítatával (Neked táncolok, Uram) kezdődött a hétvége. Két napon át váltották egymást előadások, áhítatok, tánctanulás.

Előadók voltak: Kovács Márta gyógypedagógus a tánc közösségformáló szerepéről, Marton Tamás a technikai háttérrel, Szalóki Eszter a táncoktatás módszertanáról és az európai és magyar néptáncok fejlődéséről. Áhítatot tartott Paszternák Klára és Fabiny Tamás. Szombat este a Tatos együttes zenéjével és irányításával járhattuk a fergeteges moldvai táncokat.

A vasárnapi istentiszteleten énekkel szolgáltunk, majd a liturgia végén klarinét-kísérettel zsidó táncot táncoltunk.

A szeminárium végén minden résztvevő kapott egy kezettát a tanult táncok zenéivel és egy szöveges-rajzos leírást róluk. Gazdag és jó hangulatú hétvége volt, remélem, mindannyian kaptunk új ötleteket és biztatást az ifjúsági munkához.

Sz.E.

Nyilatkozat

Mi, a csákvári KIE II. találkozójának résztvevői, az 1992. nov. 13-15 között Várgesztesen tartott konferencián az YMCA béke világnapján, november 14-én az alábbi együttműködésre és gondolkodásra hívnunk minden jóérzésű fiatal és felnőtt testvérünket, barátunkat, embertársunkat:

"Teremtsük meg az ifjúság békéjét, mert csak így lehet valóság a béke ifjúsága".

Mi, keresztyén fiatalok, akik Csákvárról, Budapestről, Kenderesről, Bicskéről, és Nagykőrösről jöttünk a fenti találkozóra, úgy látjuk, hogy napjainkban fokozódik a békétlenség, az ellenségeskedés és a gyűlöletkeltés és a hisztéria minden területen, etnikai, faji, nembeli, különböző csoportosulások vonatkozásában. Mindez annak ellenére történik, hogy a történelem már bebizonyította, és most is példával szolgál rá sajnos, hogy az erőszak erőszakot szül, s nem ad igaz megoldást. Ilyen körülmények között várjuk a józan politikusok tetteit, ugyanakkor a találkozónkon megfogalmazódott bennünk, hogy Isten szeretetének megélése, a Szentlélek munkálkodása, és Jézus Krisztus áldozatának elfogadása nélkül megvalósíthatatlan a béke. Pontosan ezért és emiatt emeljük fel

szavunkat a gyűlölet, az ellenséges érzület, az ellenségeskedés és a hisztéria minden megnyilvánulása ellen, s ezért

- nyitottak vagyunk minden fiatal és ifjúsági szervezet felé, aki és akik hajlandók a békén velünk együtt munkálkodni;

- keressük a lehetőséget a másként gondolkodó fiatalok és ifjúsági szervezetek felé, hogy elkövessünk mindent a békétlenség megszüntetése érdekében;

- imádkozunk a BÉKE győzelméért az egész világon, mégpedig a krisztusi lelkülettel, amely a megbocsátás imádsága ma is, a velünk szembeállós is.

Fentiek megvalósítása érdekében hívnunk mindenkit - fiatal és felnőtt korú egyaránt, arra a feladatra, hogy megteremtődjön az ifjúság békéje, mert csak ez által lehet valóság a béke ifjúsága - követezképpen lehet béke a Földön, melyet Isten mindnyájunk számára a békesség kiteljesítése céljából adott.

A csákvári KIE II. találkozójának résztvevői felajánlják együttműködésüket minden jó akaratú ember számára, és imádságban hordozzák a béke megvalósításán fáradozók minden törekvését.

Csákvár - Várgesztes, 1992. nov. 14.

(alírták 22-en)

A Pelikán Marosvásárhelyen

A nyári KIE táborokon és vezetőképző konferenciákon számos erdélyi fiatal vett részt. Ismeretségek, barátságok kötődtek, és a marosvásárhelyi-cserealjai gyülekezet fiataljai meghívták a budapesti Pelikán KIE-csoportot szeptember negyedik hétvégéjére, ifjúsági szeretetvendégségre.

Szeptember 25-én reggel nem kis izgalmal keltünk útra a határon várható nehézségek és a romániai választások miatt. Rövid kolozsvári pihenő után, délután 6 órára érkezünk meg a panelházak között álló templomhoz. Mint azt Laci bácsitól, a lelkesítől megtudtuk, a cserealjai református gyülekezet csak néhány éve vált külön önálló gyülekezetté, és ekkor épült fel, nem kis áldozattal és kockázatvállalással, új templomuk. A múlt rendszer idején rendkívüli ütemben terjeszkedő lakótelepen igen sok a fiatal, a határozat gyülekezetben 800 hitvány van, és átlagosan háromszor annyi kereszteselő zajlik évente, mint temetés.

A szállás családoknál volt, így közvetlenebb ismeretségbe kerülünk a vendéglátókkal. (Személyes tapasztalatom volt az a feszült várakozás, amellyel a választások elé tekintettek, sajnos, a nagyon várt és a

magyarság szempontjából kedvező változások nem következtek be.) Az ott töltött alig több, mint másfél nap alatt jutott idő városnézésre is: többek között a Bólyai Múzeumot, az igen gazdag gyűjteménnyel rendelkező Teleki Könyvtart, és a vártemplomot néztük meg. Szombaton délután pedig egy ifjúsági szeretetvendégségen vettünk részt, ahová az összes marosvásárhelyi református ifi hivatalos volt. Itt, a többi ifi között a Pelikán is "bemutatkozott".

A magyarországi KIE-munkáról és az ottani ifik tevékenységéről számoltak be a csoportok, persze sok vidámsággal kísérve. Még riport is készült a Pelikán tagjaival a helyi magyar rádió számára.

Utolsó közös alkalmunkon, a vasárnap délelőtti istentiszteleten Szeverényi János volt az igehirdető, kis csapatunk énekekkel szolgált.

Az istentiszteletet hosszas búcsúzkodás követte, de azzal a reménységgel jöttünk el, hogy nem ez volt az utolsó találkozás. Mindnyájunk számára áldott alkalom volt ez a hétvége, köszönet érte az Úrnak - és vendéglátóinknak!

Puia László

Kézművesség

"A szellem mindenütt munkálkodik és léttel termékenyíti meg az anyagot. Minden anyag lelkes gondolat és a lélek mindenütt jelen van."

Furcsa dolog az, hogy doboz. Megszoktuk a formát, a gondolatot, akárcsak bármilyen más edényét és eszünkbe sem jut valóban odafigyelni rá és meghallani valódi üzenetét. Ez sajnos gyakran igaz akkor is, ha az ember megkapta azt az ajándékot, hogy érkezhettek keze által ilyen dolgok.

Az anyaggal megérintitek egymást, s ha igaz ez az érintés, jelen van az idézetben érintett harmadik, s történik a csoda. És ez a csoda körülfog egy korty levegőt, mely a csodák egyik "hordozója".

Akárcsak, ha két kezed összeborítod...minden kéz csodát hordoz...egy igaz szerető érintés olyan ajándékot hordozhat, mely soha el nem vehető.

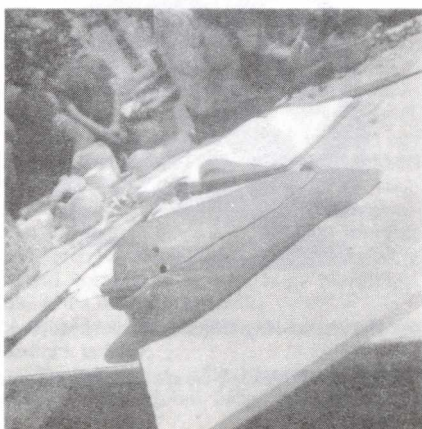
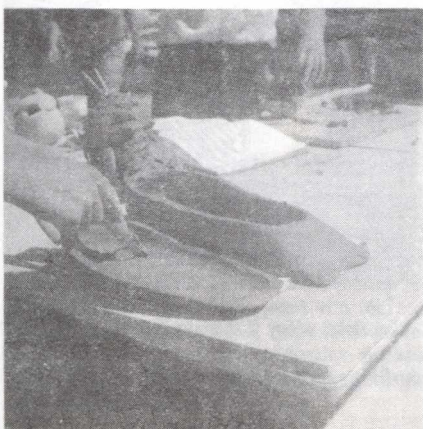
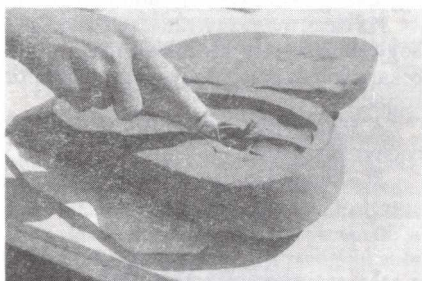
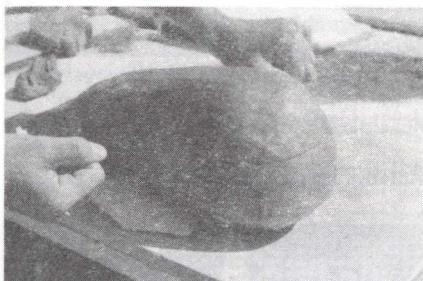
Egy doboz ennek valójában csak tanképe, de nem ölelheted körbe fizikai kezeddél az egész világot. Pontosabban, nem hagyhatod ott mindenhol, ahol szeretnéd...Néha segítségül kell hívni az anyagot... pl. az agyagot...

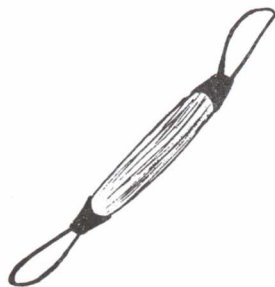
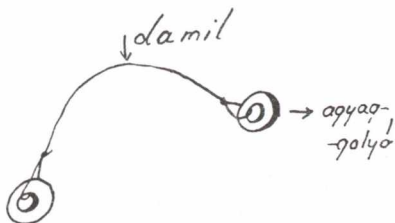
Sokféleképpen készíthetsz dobozt. Pl. egy szerintem izgalmas és sokféle lehetőséget nyújtó út:

Hal alakú edény készítése kikaparással

*(Kardos Mária: Agyagművesség
c. könyvéből)*

A képeken is jól látszik a folyamat

kikaparó (szobrász hurok)

(Kapható: a Blaha Lujza téri papírboltban)

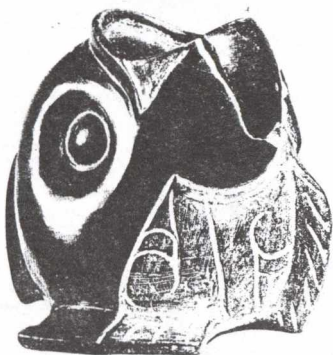
Megformárod az általad kigondolt testet, (a törékenyebb, finom részeket későbbre hagyod), majd levágod azt a részét, melyet tetejének gondolsz, azután kikaparod a belső részét.

Amikor visszateszed a tetejét, jó, ha teszel közé újságpapír darabkákat. Száradáskor ugyanis így könnyebben tudod szétszedni.

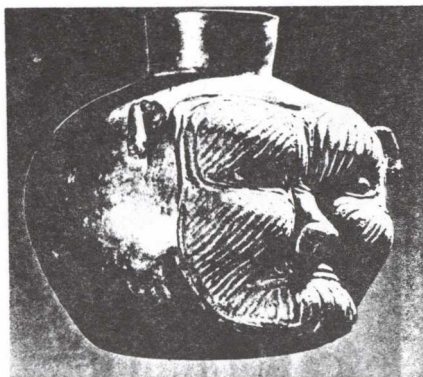
Ha ezzel megvagy, ráragaszthatod a többi aprólékosabb részt. Ragasztani úgy tudsz, hogy csinálsz egy kis tálban nagyon vizes agyagot. A két összeragasztandó felületet bekarcolod és ecsettel rákensz mindkettőre egy kis vizes agyagot, majd összenyomod a kettőt.

A dél-amerikai indiánok - akik híresek fantasztikus kerámiáikról - sok ilyen jellegű edényt készítettek.

Pl. -képek/Domanovszky György: A kerámiaművészet kezdetei.3-as ábra (könyv)

Hal alakú edény (Tlatilco, Mexikó I.e.1300–800)

Fej alakú edény (Cupisnique, Peru I.e. 500–300)

Kívánok Nektek tiszta szívből sikeres és boldogságot adó munkát!

Puskás Éva

Felejtteni és elfelejtettnek lenni

Fil 3, 14: "de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve..."

Pálnak ezek a nagyon személyes szavai, amelyek az egyik legszemélyesebb levelében jelennek meg, arra vezetnek minket, hogy megkérdezzük: mit akarsz elfelejtetni? Mit felejtünk el és mire emlékszünk? Mi a felejtés feladata az emberi életben és a világegyetem háztartásában? És mindenekelőtt: mit kéne elfelejtenünk és mire kéne emlékezünk?

De miközben ezeket a kérdéseket fel tesszük, egy másik zavaró kérdés jut eszünkbe: mit jelent egy dolognak vagy egy létezőnek elfelejtve lenni? Mit jelent nekünk, ha létünk egy részében, vagy teljesen, egy időre vagy egy életre elfelejtődünk? Mit tesz velünk az a gondolat, hogy egy örökkévalóságig el lehetünk felejtve? Hogy tudjuk elviselni a Prédikátor szavait, amikor ezt mondja a halottakról, hogy "még az emékeztük is halott", hogy elfelejtődtek "szeretetünkkel és gyűlöletünkkel együtt", és ahogy a zsoltáros mondja, helyük nem ismeri többé őket.

Az az egyszerű szó: "felejtteni", élet és halál, idő és örökkévalóság legmélyebb rejtelmeibe vezethet minket.

Mert a felejtés és emlékezés az egyik legmegdöbbentőbb két képesség, amelyen keresztül az isteni képmás az emberben megjelenik. Arra kérlek most titeket, hogy figyeljetelek velem a felejtés és emlékezés és elfelejtődés misztériumára, azt is tudva, hogy milyen korlátokat kell látnia szavainknak, betekintésünknek és bátorságunknak egy ilyen misztériummal szembenézve.

Először vegyük szemügyre a felejtést és emlékezést, aztán az elfelejtettséget és talán a megemlékezést is.

I.

Az élet nem folytatódhatna anélkül, hogy a múltat a múltba dobjuk, így szabadítva meg a jelent a terhétől. Enélkül a hatalom nélkül az életnek nem lenne jövője: be lenne zárva a múltba. Semmi új nem történhetne és még régi dolgok sem lehetnének, mert ami régi, az valamikor új volt, és lehet, hogy létezett, lehet, hogy nem. Az élet, a múltnak a múltba való taszítása nélkül, mindezzel együtt lehetetlen lenne.

De van az életnek ez a hatalma, minthogy ezt megfigyelhetjük minden növény és állat növekedésében is. Egy élőlény fejlődésének korábbi állomásait hátrahagyja, hogy helyet készítsen (biztosítson) a jövőnek, egy új életnek. De a múltból nem mindent lökünk a múltba, valami a múltból életben marad a jelenben, úgyhogy van alap, amiről a jövő felé lehet nőni. Az élet használja a múltat és harcol is ellene azért, hogy továbbhatoljon megújulása felé. Ebben a példában az ember egységben van az összes létezővel. Ez az élet egyetemes jellemzője, akár tudatában vannak ennek az élő létezők, akár nem.

Csak az ember lehet ennek teljesen tudatában. Megmenti a múltat emlékezéssel, és visszalöki felejtéssel. Ezen a módon nő fel minden gyerek lelkileg és szellemileg is. Megőrzi és hátrahagy. Emlékezik és felejt. Az egészséges fejlődésben ennek a kettőnek az egyensúlya teszi képessé arra, hogy haladjon az új felé.

De ha túl sokat őriz meg, és keveset felejt, az út el van zárva, a múlt, a maga infantilis erőivel, emlékeivel meghatározza (legyőzi) a jövőt. Tudjuk, hogy ebből magamennyi mind együnk belső életében vegyen. Felfedezünk infantilis maradványokat, amelyeket sosem lökünk oda, ahová tartoznának: a múltba. Ezek korlátozzák szabadságunkat és szűkítik a jövő felé vezető útunkat. Még a növekedés és torkulását is okozhatják. Gondoljunk csak a nyelvünkben és cselekedeteinkben megőrzött infantilis szokásokra: felnőtt visszahűződásunkra, agresszióinkra, a világról és magunkról alkotott korai képünkre, amelyek távolmozdultak a valóságtól, alaptalan félelmek és boldond vágyak: egy még elszakítatlan függőség a gyerekkori hatalmasságoktól, apától és anyától; és megkérdőjelezetlen előítéletünk, amiknek semmilyen kapcsolat sincs a növekedés jelenlegi szintjével. Voltak alkalmak a múltban, amikor híjával voltunk az erőnek, hogy hátrahagyjuk, ami a múlthoz tartozik.

Elfelejtettünk felejtetni, és most már túl későnek találjuk.

Vannak népek, akik képtelenek örökségüket a múltba dobni, és így levágják magu-

kat az új növekedésről, mígcsak a múltuk súlya szét nem rombolja jelenüket... És megkérdezhetjük, hogy a kereszténység, csakúgy, mint az idegen vallások, nem cipel-e túl sokat a múltjából, és nem hagy-e hátra túl keveset. A vallásos tradícióval kapcsolatban feltehetőleg nehezebb a felejtés, mint bármilyen más emberi örökséggel kapcsolatban. De Isten nemcsak a kezdet, ahonnan jövőnk, hanem a vég is, akihez megyünk. Ő teremtoje az újnak, csakúgy, mint az ősi napoknak.

Minden teremtménynek jelen léte, és a jelen - bár a múlton nyugszik -, a jövő felé vezet. Ezért minden élet megkapta a felejtés ajándékát. Az az egyház, amely nem fogadja el ezt az ajándékát, megtagadja saját teremtettségét, és beleesik abba a kísértésbe, amibe minden egyház beleeshet: hogy saját magát teszi Istenné. Persze, sem egyháznak, sem népnek, sem egyének sosem szabadna elfelejteni saját identitását.

Nem arra kérnek minket, hogy felejtjük el nevünket, belső éntünk szimbólumát, és természetesen az egyháztól sem kívánják, hogy elfeledjen alapját. De ha képtelen arra, hogy hátrahagyjon sok mindent, ami erre az alapra épült, el fogja veszíteni a jövőjét.

De minden élet, beleértve az embert is, nemcsak hátrahagy. Meg is őriz. Nemcsak felejt. Emlékezik is. És az emlékezésre való képesség éppen olyan romboló, mint a felejtésre való képtelenség. Egy koros, ha bi-

zonyítja, hogy az eredeti mag életereje, ami meghatározza végső formáját, még mindig létezik.

Egy állapot elpusztulna, ha elfelejtené az élethez való kiigazításokat, amiket első órájától kezdve tanult. Ugyanez igaz a gyerekekre; és igaz minden későbbi testi és szellemi növekedésre is. A múltra való emlékezés megőrzi az ember önmagával való azonosságát. Enélkül önmaga hagyná hátra saját magát is. Ugyanez vonatkozik a szociális csoportokra is, egyenlő mértékben. Az alaktalan előrerohanás, a múlt gyökereinek válogatás nélküli elvetése ürességet eredményez, a jelenlét hiányát, és így a jövő hiányát is. Vannak egyházak, amelyek annyira akartak felejtetni, hogy elvesztették eredetük emlékét is. Vannak népek, akik elválták magukat hagyományaitól. Talán az egyik legnyilvánvalóbb példa a saját nemzetünk, amely az egész óceánt használja a felejtés szereként, hogy elfelejtse annak a civilizációnak a forrásait, ahova tartozik: Jeruzsálemhez, és Athénhez. Nem a múlttól való iskolás tudásokról beszélnek, amiben nincs hiány, hanem arról, hogy egy olyan jövőbe lökődik népünk, ahol a múlt alkotó erői már nem léteznek. Jobban rendelkezik nemzetünk a felejtés nagy hatalmával, ami olyan tény, amely szellemi és még politikai romlásunkhoz is vezethet. Mert ha elveszítjük azonosságunkat, elvesztünk.

Fordította: Menich Zsuzsa

– *Folytatjuk* –

DSIDA JENŐ

Könyörgés csodáért

Az ökör ismeri az ő gazdáját,
a szamar is tudja jászla urát,
csak te, Izrael,
nem ismered föl a te Uradat.

Pedig hajnalodik kelet felől.
A mérhetetlen fény és árnyék
itt áll jobbom felől
s vezeti véreembe mártott tollamat.

A siralmak völgyében nyüzsgő tömeg.
A vakok látni akarnak,
a süketek hallani
s a poklosok szája gyógyulásért vonaglik.

Arcom patakzó könnyét
a felkelő nap üstöke letörli
s az elnémult sokaság fölött
a lángrahasadt egébe kiáltok:

Adonai, tégy csodát!

5. Zsoltár

Figyelmezz szavaimra oh Uram

Halld az én sóhajtásomat

Ügyelj az én kiáltásom szavára
Mert nem olyan Isten vagy te aki barátja a diktátoroknak
politikájuknak sem vagy te a híve
propagandájuk sem ér el tehozzád
és a geszter sem lakhatik tenálad

Mert nincsen az ő szájukban egyenesség
sem sajtónyilatkozataikban

Békéről szól az ő szájuk
mialatt növelik hadi kiadásaitak

Békéről szól az ő szájuk a
Békekonferenciákon
és háborúra készülődnek titokban

Hazug rádióik egész éjszaka bögnek

Íróasztalaik telvék bűnös tervekkel és
baljós végzéseikkel
De te megoltalmaz engem terveiktől

Szólnak szájjaival a gépfegyvereknek
Fénylő nyelveik

pedig szuronyok...

Kárhoztasd őket oh Isten

rontsd meg politikájukat

zavard össze memorandumaikat

akadályozd meg programjaikat

A Riadó Szirénájának órájában
te vezetsz engem

te leszel az én menedékem a Bomba napján
Aki nem hisz kereskedelmi hírdetések hazudozásában
sem reklámkampányaikban sem politikai kampányaikban
megáldod te azt

Jóvoltoddal körülveszed te azt

mint tankok sorával

Simon András fordítása

Ökumené országos és gyülekezeti szinten

Az ökumené szó néhány jelentése: a lakott föld, az egész föld, a föld lakói, emberiség, földkerekség. Isten az embert, az emberiséget "egy vérből" teremtette. (A. Csel, 17,26) Az Istennel és a többi teremtménnyel való egységre, békességes szeretetkapcsolatra. Az ökumené az Istennek az egész lakott földre, minden emberre vonatkozó szándéka, akarata. Az ökumené hiányának az egyértelmű oka, amely az ősbűn lényege is, az istenellenesség, gőg, bizalmatlanság Istennel és emberrel szemben. A Biblia tanítása szerint az első meghasonlás, szakadás, békétlenség és gyilkosság az "oltár" körül fogant meg. Ennek oka Kain helytelen hite, istenfelfogása, "világnezete". Ökumenizmus, egység, béke soha nem valósulhat meg az élő Istenbe vetett élő, egészséges hit nélkül. Az Istennel és a teremtettséggel meghasonlott embert csak a Teremtő tudja újjáteremteni, meggyógyítani, megváltani. Ennek reális lehetőségét kapta meg a világ Krisztusban, a Megváltóban: "Mert ő a mi békességünk, aki a két nemzetiséget egyggyé tette, és az ő testében lebontotta a választó falat, az ellenségeskedést... hogy békességet szerezve, a kettőt egy új emberré teremtsen önmagában. Megbékéltette mindkettőt egy testben az Istennel, miután a kereszt által megölte az ellenségeskedést önmagában..." (Ef 2,14-16).

A megadott téma szerint az országos és gyülekezeti szintű ökumenéről kell beszélünk. A kérdés lényege és megoldása természetesen nem itt dől el, nem itt kezdődik. Az országos és gyülekezeti szintű ökumené az egyén megtérésénél, újjászületésénél kezdődik. Akinak a személyes élete nem rendezett Isten előtt, az nem tud igazán egységet munkálni, hiszen még sajátmagával és Istenével is meghasonlott állapotban van. Az egység, a Szentlélek gyümölcse bennünk. Rossz fa csak rossz gyümölcsöt teremhet. Hiába építjük ökumenikus kapcsolatainkat, amíg családon belül, gyülekezeten és egyházunkon belül békétlenség, féltékenység, összeférhetlenség pusztít.

Csak a szabadulás hegyén, a Golgotán van Isten szerinti ökumené. Jézus Krisztus

bűnbocsátó kegyelmének, az evangéliumnak a meghallása, befogadása az egység feltétele. De ahol ez megtörtént, ott természetes és logikus következmény az egység. A hazai ökumenének is vannak eredményei, de ezt én nem nevezném Isten szerinti egységnek. Az LMK útmutató nagyon diplomatikusan fogalmaz, amikor ezt írja: "országos, "felső szinten" rendezettnek mondhatók ökumenikus kapcsolataink". Ez a politikai híradások nyelve. Jézus a főpapi imában nem keresztyén diplomáciai kapcsolatokról, nem rendezettnek mondható ökumenikus kapcsolatokról imádkozott, hanem **tökéletes egységért!** "Hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, én bennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, és hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem... én bennük és te énbennem, **hogy tökéletesen egyggyé legyenek (!)**, hogy felismerje a világ, hogy te küldtél el engem..." (Jn 17,21.23)

Az ökumené nem lelki sport, nem "unicum", nem kegyes hóbot, hanem a keresztyének lényege, ismertető jegye, nélkülözhetetlen eleme. Továbbá a misszió egyik döntő alapfeltétele.

Aki Krisztus gyermeke, annak fáj a mai magyarországi helyzet is. a diabolosnak bőséges aratása van ezen a területen. Igazi egyházi megújulás konkrét bűnbánat, bűnvallás és bocsánatkérés nélkül nem lehetséges. Az értékek mellett minden felekezeten megvannak a sajátos bűnei ezen a téren is. Felekezeti büszkeség, nagyképűség, elkeresztelés, lélekhalászás, szeretetlenség, szűkkeblűség még ma is jellemzőek. Sajnos az elmúlt évtized ébredési hullámain is leterhelte, sőt, sokszor tönkretette a féltékenység, anyagiasság, lelki nagyképűség. Az utóbbi 10 évben nagyon sok felekezetet, csoportot, szektát ismertem meg. A római egyháztól kezdve, az egyszemélyes gyülekezetig. Csak néhányat sorolok fel azok közül, amelyeket közelről láthattam, tanulmányozhattam: rk. református, baptista, pünkösdista, unitárius, adventista, mindezeknek a karizmatikus változatait, sőt még ide veszem az izráélit is, és a Jehova tanút. Kivétel nélkül mindenütt

tanultam. Jóból is, rosszból is. Nagy élményem, hogy a leglenézettebb vagy "legvadabb" helyeken is van mit tanulni. Jézus szerint még a világ fiaitól is lehet tanulni esszéset. Az egész kusa helyzetet egy nagy "emberkertnek" látom, ahol mindenki-nek megvan a saját ketrece, mindegyikben egy sajátos "házirend", amit a vezetők találnak ki. Ezt mi teológiának is szoktuk nevezni. Természetesen mindegyik a sajátját tartja a legjobbnak; lehet, hogy nem tökéletesnek, de mindenképpen a legjobbnak. Ebből következik, hogy a más ketrecben lakókat lenézik, esetleg sajnálják őket, vagy imádkoznak értük. De a rácsok állnak! Az Ige pedig kijelenti, hogy Krisztusban a falak ledőlnek! (Kol 3,11) Akkor kinek van igaza? Amíg mi ketrecskedünk, addig az egész társaság felett Krisztus sír, ahogy sírt Jeruzsálem felett is. ° mindekit szeret, mindenkit üdvözíteni akar. Ezért minden felekezetet, gyülekezetet meg akar áldani. Van, ahol ez az áldás árad, van ahol folyik, folydogál, csöpög vagy teljesen elapad. Ez attól függ, hogy ebből az áldáscsatornából, folyamból a közösség mennyit tömít el a maga bűneivel.

Az utóbbi években, különösen is idén, mintha valami megmozdult volna az ökumenében. Erről számolnak be a lelkészek is az imaheti jelentésükben. Több helyen először vettek részt ezeken az alkalmakon a r. katolikusok. Nagy dolgok történtek, történnek, ezekért Istené a dicsőség, de az igazi egység szempontjából nem elég. Ez élő hitet, testi, lelki, szellemi munkát igényel. Néhány példát említek a gerendási és csorvási erőfeszítéseinkből, talán tanulságul. A gyülekezetek egyre lehetetlenebb helyzete térdre kényszerítette a lelkészeket. És ez a lényeg. Amíg nem hajlik a térdünk, addig minden hiába. Ahhoz, hogy országosan vagy gyülekezeti szinten történjen valami, a vezetőknek egymást személyesen meg kell keresni és együtt, egy evangéliumi hitben kell zörgetni a menny ajtaján áldásért. Volt, amikor a csorvási parókán egy napot töltöttünk imában, böjtölésben magunkért, gyülekezetienként és a községekért. Két r. katolikus pap, egy ref. lelkész és én. Legközelebb a karácsonyi szolgálatok előtt leszünk együtt kiegészülve egy ortodox pappal. Isten ezt megáldja. Milyen jó lenne, ha ez esperesi és legfelsőbb szinten is állandó és természetes gyakorlat lenne.

Gyülekezeteink közötti kapcsolat csúcspontja a januári imahét. Erre különösen is készülünk. Helyi énekesfüzeteket készíthet-

tünk, hogy bőven legyen énekanagy is. Ezt használjuk más ökumenikus jellegű alkalmainkon is. Az imahét csak csúcspont, hiszen egész éven át többször találkozunk. Szeretvendégségeken, bibliaórákon stb. Minden hónapban egyszer résztveszünk valamelyik bibliaórán. A helyi felekezet menete szerint folynak ezek az alkalmak. De pl. a két község öt gyülekezete gyermekeinek futballbajnokságot szerveztem. A lelkészek sűrűn felkeresik egymást testi-lelki kérdésekkel, problémákkal. Volt már olyan, hogy a plébános kántorizált nálunk esküvőn, mert nem volt más megoldás.

A valósághoz hozzátartozik, hogy szinte minden esetben az evangélikus fél volt a kezdeményező. Sokszor bele is fáradtam, de Isten Szentlelke soha nem hagyott nyugodni. Készülünk egy nagyobb lépésre is, amire már volt példa az országban. Egyesített, ökumenikus istentiszteletet szeretnénk rendezni két község, hét gyülekezet és öt felekezet összehívásával. Hogy örülne a mi Urunk! Az ördögatyának és gyermekeinek bizonyára nem fog tetszeni, de ő már legyőzött. Mennyország csak egy van. Már itt el kell férnünk és szeretnünk kell egymást. Akinek más nem fér bele a szívébe, az ne várja, hogy ő majd befér az üdvösségbe.

Szeverényi János

KELET-BÉKÉSI EGYHÁZMEGYE LMK
1987. november 20. GERENDÁS
- lelkesí dolgozat -

Egy biblia naplójából

Január 15. Jó hétig nyugodtan pihentem. Újév napja után néhány estén tulajdonosom rendszeresen olvasott belőlem, de már egészen elfelejtett.

Február 2. Nagytakarítás. Letörülték rólam a port, mint a többi tárgyról, aztán újból visszatettek régi helyemre.

Március

7. Nagytakarítás. Portörlés és újból visszatettek szokásos helyemre. A bibliaórai kirándulásom óta az előszobában van a helyem.

Április 2.

Nagy lőtásfutás. Tulajdonosam konferenciára vitt, ahol egy verset keresett belőlem. Nagyon nehezen találta meg, pedig ott volt az egész idő alatt.

Május 1. Az egész estét a nagymama ölében töltöttem. Itt vendégeskedik. Szeméből kihullt egy könnycsepp.

Május 6. Minden este a nagymama ölében. Jó itt. Hol olvas, hol meg beszélget.

Május 10. Elment a nagymama. Mikor elbúcsúzott, megsimogatott. Megint a régi helyemen vagyok.

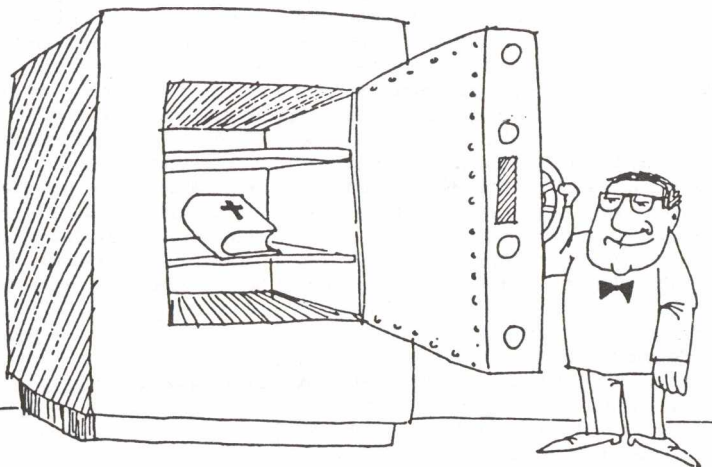
Június 3. Beraktak egy utazótáskába ruhák és egyéb felszerelések közé. Valószínűleg szabadságra megyünk.

Július 7. Még mindig a táskában vagyok.

Július 10. Még mindig a táskában vagyok, jöllehet már mindent kivettek onnan.

Július 15. Ismét otthon a régi helyemen. Hosszú út volt, de még mindig nem értem, hogy miért kellett odamenem, mikor nem volt szükség rám.

Augusztus 1. A szokásos kánikula és forróság! Két újság van rajtam, egy regény és egy ócska kalap. Legalább levonnék ezeket rólam.

Szept. 5. Nagytakarítás. Letörlik rólam a port és visszatesznek régi helyemre.

Szept. 10. Mária néhány percre igénybe vett. Egy barátnőjének írt, akinek fivére meghalt és alkalmas mondatot keresett levele számára.

Szept. 30. Ismét nagytakarítás.

Február 8. Tulajdonosom az ebéd után néhány percre a kezébe vett, hogy néhány verset elolvasson. Bibliaórára mentem.

Milyen naplót írna a Te meg az én Bibliám????

VEZESS!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI MÓDSZERTANI ÚJSÁG

az ifjúsági munkában érdekeltek részére

evangélizáció, hírek, meghívók, játékok, énekek,
beszámolók, fotók, derű, versek, színdarabok,
könyvajánlat, teológia, vallások, felekezetek,
közös imatémák,
ifjúsági programformák: sport, ének-és zene,
kézművesség, színjátszás, kirándulás

Megjelenik negyedévente. előfizethető a mellékelt sárga csekken. Ára számonként **40 Ft** (ez csak az előállítási költség). Egy évre **160Ft**.

Új megrendelés esetén csekket az első szám postázásakor küldünk!

Az újság valójában adományokból él. A 1992 és hiányzó összegét egy pályázatból fedezzük.

1993-as számokhoz adományokat kérünk.

OLVASD-HASZNÁLD-TERJESZD

*„Uram vezess engem, hogy én is Hozzád
vezethessek másokat, Ámen.”*

VEZESS!

Részlet

Rolf Müller: *Sport hitből c. könyvéből*
Másoktól tanulni – folytatás –

5. Modell: Állás-foglalás

Tagolás: ok-állásfoglalás-szöveg

ok: lopás a kabinban

Út: 1. csendes ima, improvizálva a konkrét esetre 2. mondd el a véleményed 3. hivatkozz egy bibliai helyre, ha lehet. Idézz szabadon..., saját szavaiddal!

Előzmény: tetten ért tolvaj, dühös sportársak

Párhuzam: személyes állásfogl., odaillűt ipe, János 8,7.

A fiúk épp elhagyták a csarnokot. Az első csapatnak elkezdődött a bemelegítés. Hirtelen hangzavar az öltöző felől. Sápadt fiú. Az 50 márkát még a kezében tartja. Tettén érték. Már korábban is voltak lopások. Most végre megvan, rendőrségre vele! A jelenlévő vezető védi, a csapatot nyugtatja. Előbb tisztázzák a dolgot, a rendőrség ráér. az áhítat természetesen elmarad. Később a gyakorlatvezető véleménye: világos, a fiú lopott. Jézus szava: "Aki nem vétke, az dobja rá az első követ". Meg kell hagyni neki a jóvátétel esélyét.

6. Modell: Tapasztalati meditáció

Tag.: gyak. tapasztalat - hivatkozás - ismeret

Ok: törülköző gimnasztikához

Út: 1. sport, játék során szerzett testi tapasztalat 2. átmenet a szellemi igazság kereséséhez 3. hivatkozás a hitre és életre

Előzetes: izzasztó gyakorlatok, törülköző **Párh.:** Isten letörli a könnyeket (János Jelenések 21,4)

Vége! Eleget izzadtunk! Kis szünet. Ülünk le. Izzadságot töröljük le. Hol egy törülköző végre? Egészséges izzadság, milyen jó! Az életben van elég egészségtelen izzadás. A csalódás, segélyvesztettség, jogtalanág, sajnálat könnyei. Van, amit senki se lát, senki nem töröl le. Aki megállapítja: nincs senkim! Akkor Jézus "törülköző-közelben van. ° együttérez és meg tud vigasztalni, ahogy senki más! Isten letörli majd minden könnyet.

7. Modell: Eszköz - meditáció

Tag.: eszköz - sajátosság - átvitel hely az életben

Ok: Trambulin ugrás

Út: 1. eszköz fontos tulajdonságait bemutatni 2. átvitel bibliai igazságra 3. hely az életben

Előzetes: trambulin ugrás tapasztalása

Párh.: Máté 11,28: Teher alatt fellélegezni

Csak a repülés szebb! De a trambulin-ugrás élvezet, csak bátorság kell, hogy eléggé beugorj. Egy pillanatra átérzed a súlytalanságot.

Súlytalanul élni! Ez lenne az! De a hit nem trambulin, de: itt is külső segítség van! Minél inkább rábízom a bűn terhét Jézusra, annál inkább átélem a megszabadító erőt. "Gyertek énhozzám mindnyájan... és fellélegeztek és megszabadultok a bűn terhétől."

Jézus külső segítsége megszabadít! Csak egy valami érthetetlen. Amit a trambullinnál boldogan kihasználunk, az az életbeli bajoknál nehezünkre esik: csak semmi külső segítség! Segíts magadon, Isten is megsegít! Miért nem hagyjuk Jézust segíteni!

Aki feladja a saját büszkeségét, megtapasztalja Krisztus felemelő szabadítását!

9. Modell: Személyes tanúság

Tag.: élmény - szöveg - ajánlás

Ok: egyéni beszélgetés, csoportbeszélgetés, nyílt rendezvény

Út: 1. légy felkészülve a hit spontán tanúságaira 2. egyszer írd fel előtte a te tanúbizonyságodat 3. gondold át, hogy szem-, tény-, élmény-tanúja vagy 4. csak egy élményről számolj be Jézussal 5. ne meséld el egész életedat 6. ne mutasd magad rosszabbnak, mint ami vagy 7. írd le az előkészítő lap bal mezőibe a 4. köv. kérdést 8. jobb oldalon próbálj felelni egyesszám első személyben 9. szabadon beszélj!

Előzetes: személyes hittapasztalat bibliai párhuzammal

Párh.: ideillő és nem ideillő alkalom

Személyesen megválaszolandó kérdések: –Mit éltek át Jézussal, a Bibliával, keresztyénnel –Mennyire erősíti meg a Biblia a te tapasztalatodat? (önvizsgálat) –Milyen következményei voltak ennek a tapasztalatnak az életedben? –Mit szeretnél átadni ebből a tapasztalatból?

Ford: Geisler Erzsébet

A csillag

- Svájci mese -

- Úgy hallom, -mondta az Úr, - hogy egy csillag sír a mennyországban.

Minden angyalt magához hívott.

- Figyeljete csak! Hallotok valamit?

Az angyalok figyeltek.

- Semmit, Urunk. -válaszolták.

- Egy csillag sír ...Menjete, nézzetek szét mindenütt. Állapítsátok meg, melyik csillag boldogtalan. - mondta az Úr. Az angyalok szétszéledtek. Megkérdeztek minden egyes csillagot:

- Te sírsz?

De a válasz mindig ugyanaz volt:

- Én sírni? Senki nem boldogabb a mennyben nálam.

Az angyalok fáradtan tértek vissza Istenhez.

- Semmit sem találtunk, Uram. Nincs boldogtalan csillag.

De nem tudták meggyőzni.

- Nem voltatok elég figyelmesek. Induljatok el újra.

Az angyalok tehát mégegyszer útrakeltek.

Egyszer csak egyikük talált egy parányi csillagot, melyet nem csoda, hogy elkerültek az első keresésnél,

- Miért sírsz, kicsi csillag?

- Szeretnék nagyobb lenni, - sóhajtott a csillag, és egy hatalmas arany könnycsepp gurult végig az arcán.

- Irgalom! - kiáltotta az angyal, és amilyen gyorsan csak tudott, visszarepült az Úrhoz.

- Uram, megtaláltam a csillagot. Azért sír, mert nagyobb akar lenni.

- Micsoda öntelt csillag! - sóhajtott az űr. Menj és mondd meg neki, hogy minden-

féle méretű csillagok vannak, mindegyik akkora, amekkorára én teremtettem.

Mikor a parányi csillag meghallotta ezt, szomorúan lehorgasztotta a fejét.

- Miért akarsz nagyobb lenni? Féltékeny vagy talán a szomszédaidra?

- Dehogy, kedves angyal. A Földön van egy beteg kisfiú, akinek állandóan ágyban kell fekdünie. Egy sötét szobában él, és egy kis ablakon keresztül csak egy kis darabkáját látja az égnek. Ezen a darabon rajtam kívül nincs egyetlen csillag sem, én pedig olyan kicsi vagyok, hogy engem nem lát. Tudom, nagyon szeretné, ha látna egy csillagot.

- Így egészen más! - kiáltotta az angyal.

- Várj, kis csillag, hamarosan visszatérek.

Gyorsan visszarepült az Úrhoz, és elmondta a hallottakat.

- Menj vissza a csillagomhoz, mondd meg neki, ezután ő lesz a legnagyobb, legfényesebb csillag az égbolton.

Este, mikor a beteg kisfiú szomorúan felnézett az égre, hirtelen egy ismeretlen csillag tűnt fel, és fényesen világított be az ablakon.

- Mami, nézd! Egy új csillag jött fel, és nekem világít, nekem.

Rajz: Vágréti Éva

MEGVÁSÁROLHATÓ!!!

„Akarsz-e játszani?”

- 100 játékleírás - Ár: 154 Ft

Megrendelhető: a KIE Szövetség címen:

Bp. 1114. Eszék u. 10 II/1

Tel+Fax: 1855-246

Milyenek a keresztyének?

A keresztyéneket nem különbözteti meg a többi embertől sem a táj, sem a nyelv, sem az életmód. Nem laknak ugyanis saját városaikban, nem beszélnek külön, szokatlan nyelven, nem is élnek másoktól jellegzetesen különböző életmódot. Nem eszmélés, nem is agyfűrt emberek kiagyálása által fedezték fel ezt a tant, nem is emberi bölcselkedésre esküsznek, mint sokan mások. Ott laknak a görögök és barbárok városaiban, ahogy kinek-kinek a sorsa rendelte; és öltözködésben, táplálkozásban, az élet más dolgában alkalmazkodva az őslakók szokásaihoz csodálatos és egyaránt hihetetlennek látszó életformával tűnnek fel.

Saját szülőházájukban élnek, de mint jöttek; mindenben részt vesznek, mint polgárok, és mindent eltűrnek, mint idegenek; minden idegen táj szülőföldjük és minden szülőföld idegen táj nekik.

Házasságot kötnek, mint mások, gyereket nemzeneznek, de magzatelhajtást nem végeznek. Közös az asztaluk, de nem az ágyuk. Testben vannak, de nem test szerint élnek. A földön élnek, de országuk az égben van. A fennálló törvényeknek engedelmeskednek, de életmódjuk felülmúlja a törvényeket.

Mindenkit szeretnek, őket meg mindenki üldözi. Nem ismerik, és mégis elítélik őket; halál a sorsuk és életre támadnak. Inségben vannak és sokakat gazdagítanak; minden hiányt szenvednek és bővelkednek mindenben. Szégyenbélyeget hordanak és a szégyenben éri őket a dicsőség; rágalom a részük és igazságot nyernek. Szidalom a jutalmuk, megveetés a részük, de ők tisztelget adnak. - Jót tesznek és mint gazokkal bánnak velük; ha kínozzák őket, örülnek, mintha életre támadnának. A zsidók úgy hadakoznak ellenük, mintha pogányok volnának, a hellének üldözik őket; de támadóik sem tudják, miért bántják őket.

Hogy egyszerűen megmondjam: ami a testben a lélek, az a keresztyénség a világban. Elárad a lélek a test minden tagján; a keresztyének is ott vannak a világ városaiban. A lélek ott lakozik a testben, de nem a testből való; a keresztyének is a világban vannak, de nem a világból való. Láthatatlanul zárja körül a lelket a látható test; a keresztyéneket is látni, ahogy a világban élnek, de láthatatlan az ő vallásosságuk. Haraggal, daccal támad a test a lélek ellen, mert akadályozza élvezeteiben, holott semmi jogtalanság nem esett raj-

ta; gyűlöli a világot is a keresztyéneket, mert élvezeteinek ellentmondanak, holott a világot nem sértették meg.

A lélek szereti az öt gyűlölő testet és tagjait; a keresztyének is szeretik üldözőiket. A lélek van bezárva a testbe, de ő tartja össze a testet; a keresztyének is úgy vannak a világban, mintha börtönük volna, de ők tartják össze a világot. A halhatatlan lélek mulandó hajlékban lakozik; a keresztyének is a mulandó világban vesznek szállást a mennyei örökévalóságúra várakozva. A lélek jobba lesz, ha étellel, itallal nem kényeztetik el; a keresztyének is folyton gyarapszanak, míg nap-nap után üldözésben vannak. Oly fontos állomásra vezerte őket az úr, hogy kárhuzatos volna azt cserbenhagyni.

... Isten Egyszülött Fiát küldte az emberekhez, és a menyországot ígérte nekik; meg is adja azoknak, akik Őt szeretik. Mit gondolsz, mily boldogságban lesz részed, ha Őt megismerheted? Hogy szereted majd Őt, aki téged úgy megelőzött szeretetével? Ha pedig szereted, akkor jóságának is követője leszel.

Ne csodálkozz azon, hogy az ember istennek lehet a követője. Lehet, ha Isten akarja. Mert nem abban áll a boldogság, nem is az az Isten követése, hogy valaki mások felett uralkodjék, sem abban, hogy jobb sora legyen, mint a gyengébbeknek; abban sem, hogy gazdag legyen és az alattvalókat elnyomja; mindez távol áll az Óféségétől.

Hanem abban áll Isten követése, hogy az ember felebarátja terhét magára vegye; hogy amiben különb a másiktól, abban segítse a másikat; hogy amit nyert valaki az Istentől, azt a rászorulóknak nyújtva, az ő Istenükké legyen. Akkor belátod földi életedben, hogy az Isten kormányoz az égben; akkor hírdetni kezded az Isten titkait; akkor szereted és csodálad azokat, akiket azért kínoznak, mert Istent megtagadni nem akarják. Akkor elértéled majd a világ csalárdtságát és tévelygését; mikor megtanulod, hogy kell az ég szerint élni; mikor megveted te is azt, amit idelelnek gondolnak halálnak, és rettegni fogsz az igazi haláltól, amely az örök tűzre kárhuzatottakra vár, kiket ez a tűz mindvégig emészt. Akkor csodálad azokat, akiket igazságuk miatt a múlt tűzbe vetnek és boldognak hírdeted őket, ha azt a másik tüzet megismered.

(Őskeresztyén levél egy Diognetos nevű keresztyénség után érdeklődő, előkelő pogányhoz, a legelső századokból. Szerzője ismeretlen, egy helyen az "apostolok tanítványának" mondja magát. Az "Apostoli atyák" irataiban "A Diognetoshoz írt levél" néven ismeretes.)

Különbözö feldolgozásai lehetnek a követező darabnak. Egy lehetöség: sötét terem v. templom. A négy szereplö a helyiség külbözöz pontjain helyezkednek el, gyertyával a kezükben. Halkan zene is szólhat. A végén több gyertyát is lehet gyújtani és énekelni lehet a fényről.

SÖTÉTSÉG ÉS FÉNY

"Kelj föl tündökölve, mert jön világosságod, az Úr, dicsősége ragyogott rád. Bár még sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad felmad az úr, és dicsősége rajtad megláttatik." (Ézs.60,1-2)

1. Homály
2. Sötétség
3. Éjszaka
4. Hiányzik a fény!

1. Életemünk a sötétség.
2. Sötétségben élünk.
3. Hiányzik nekünk a fény. Szükségünk van a fényre.

4. A sötétség azt jelenti, félelem.

1. Félelem a jövőtöl.
2. Félelem egy atomháborútól.
3. Félelem a haláltól
4. Félelem a katasztrofától.

1. Félelem a követező dolgozattól.
2. Félelem a kudarctól
3. Félelem az öregségtől.

4. Hiányzik nekünk a fény, ami elúzi a félelmet.

1. Szükségünk van a fényre" HOL van a fény?
2. A sötétség azt jelenti céltalanság.
3. Hol van az a cél, amiért érdemes élni?
4. Mi az élet értelme?

1. Elvesztettük az irányt.
2. Ki adja nekünk a fényt? Szükségünk van a fényre.

3. A sötétség bűnnel jár.

4. A bűn fenyegeti az életünket.

1. Nyugtalan órákat okoz.
2. Álmatlan éjszakákat hoz.
3. Bizonytalanná teszi életünket.
4. Elveszi tőlünk az élet örömet.

1. Szükségünk van a fényre. Te ismered a fényt?

2. A sötétség azt jelenti, magány.

3. Senki nem találja a másikat.

4. Ha az ember mégis valakire rátalál, az nem látja meg őt, mert sötétség van.

1. A sötétség azt jelenti, magány

2. Amikor a barátod magadra hagyott.

3. Amikor a szüleiddel, testvéreiddel viszályban vagy.

4. Amikor senki sem szeret olyannak, amilyen vagy.

1. Amikor önmagad előtt is szégyenkezned kell.

2. Amikor egyszerűen semmi sem sikerül.

3. az iskolában,

4. a munkahelyen,

1. a családban.

2. Szükségünk van a fényre. Tied ez a fény?

3. Ami a félelmet elúzi?

4. Ami neked a célt megmutatja?

1. Ami a bűnre rávilágít?

2. Ami téged a magánytól megszabadít?

3. Létezik ez a fény?

4. Az Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség. (1.Ján.5b.) (Ezalatt valaki a földön meggyújtja a gyertyát.)

1. Nézzétek egy fényt!

2. Ez nem létezik, délibábot látsz!

3. Fény? Van fény a sötétségben?

4. Honnan jött a fény?

1. Nézzétek mégis itt van! Ez a fény, amit kerestünk.

2. Ez szemfényvesztés. A fény nem létezik. 3. Fény? Ez egy lehetőség volna.

4. Nekünk a sötétséggel kell élnünk, bele kell törödnünk.

1. Én odamegyek a fényhez. (Odamegy, megáll a gyertya előtt, végül meggyújtja a sajátját. Ezalatt az elbeszélés tovább megy.)

2. Te bolond vagy! Ez egy nagy hazugság.

3. Fény? Remény? Reménykedhetek újra?

4. Hagyd békén a fényt! Ki tudja, mi történik, ha a fényhez túl közel mész!

1. Fény! Hé, barátaim, ez igazi fény! Ég a gyertyám.

2. Mindez önámítás. Ezt meg lehet magyaráz-

ni. Beképzeltel magadnak, hogy létezik egy fény és most hiszel benne.

3. Fény? Vajon számomra is létezik?

4. Aki sötétséggel nem elégedett, az kitalálja a maga fényét. A fény a gyengékért van, nekem nincs szükségem a fényre.

1. (az első ember a második felé menve): Akarsz te is fényt?

2. Hagyj engem békén! Én nem hagyom magam megtéveszteni. Nekem magamnak kell a saját fényemet megtermetenem. Ebben senki nem tud segíteni nekem. ("És a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt.")

(1. megy a 3.-hoz)

1. Akarsz fényt? 3. Vajon én is megpróbálhatom? Ez az én lehetőségem? (a 3. meggyújtja gyertyáját az 1.-ről.) A fény valódi. Az én gyertyám is ég. (az 1. meg a 3. együtt a 4.-hez megy.)

1. Mehetünk együtt tovább.

1. meg a 3. a négyesnél: AKARSZ FÉNYT?

4. Hagyjatok engem. Nekem ez túl bizonytalan. Ki tudja, milyen következményekkel jár? Nagyon sok fenntartásom van.

3. Mégis próbáld meg! Nézd, az én gyertyám ég.

4. (Szavába vág.) Nem! Nem! Nekem jó így a sötétségben.

Idézetek

Ha én valamit nem tudok megmagyarázni egy hat-nyolc éves gyermeknek, akkor én magam nem értem igazán

/Karácsony Sándor/

A mindennapi események; mindennapi kenyered.

/Michel Quoist/

Isten mindent a semmiből teremt, s mindent, amit használni akar, előbb semmivé teszi.

/Kierkegaard/

Véteni, emberi ügy, sátáni, maradni a bűnben.

/Horatius/

Elhanyagolt lángból támad, s nő nagyra a tűzvész.

/Horatius/

Nem a tanulás szégyen, hanem a tudatlanság.

/Vergilius/

A világnak nincsen más baja, mint az, hogy én olyan vagyok, amilyen.

/Ravasz László/

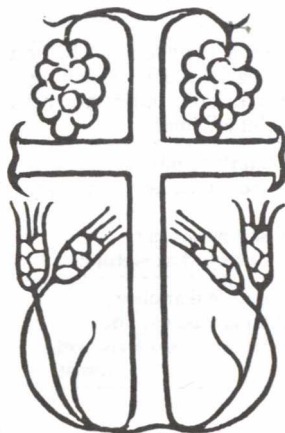
Evangelium az éter hullámain

30 éves a Norvég Misszió magyar nyelvű rádiószolgálata

1963-ban Terray László Norvégiában szolgáló magyar lelkész szerkesztésében indultak meg a magyar nyelvű rádiómissziói adások a Trans World Radio hullámhosszain norvég és finn hittestvéreink anyagi áldozatvállalásával. 1992 júliusától a heti kétszer negyedórás programok szerkesztése már itthon történik. Egy kis ízelítő az első negyedév programjaiból, mely adások szombaton és vasárnap este hallhatóak a 49 m-es rövidhullámon, 6200 kHz-en, 7 órától.

Vasárnap esténként igei áhitatot közvetítünk, melyben erdélyi igehirdetők is szolgálnak. A hónap első szombatján missziói negyedórát sugárzunk, januárban Terray László, februárban Pósfay György, márciusban Kunos Jenő misszionárius hallható. A második szombatokon dr. Bálint Zoltán zimbabwei missziói sorozatát közvetítjük. A harmadik szombaton mindig hallgatóink leveleire válaszolunk. Öröm, hogy egyre többen írnak Erdélyből és Kárpátaljáról. Külön felhívjuk a figyelmet január 23-i ifjúsági adásunkra, melyben Szeverényi János titkár szól a KIE munkájáról. Végül az utolsó szombatokon mindig gyermekeknek szánt programot sugárzunk.

Az adásokkal kapcsolatos kérdéseket, észrevételeket hálásan fogadjuk a Szerkesztőség címén: Gáncs Péter, 2142 Nagytarcsa, Sztieho u. 1. Telefon: 06/28-70684.

Akarsz-e játszani?

Csak fordítva!

Kategória: ügyességi játék

Játékosok: 5-15 fő

Hely: tetszőleges

Csapat: 1 vezető, a többiek együtt

Kellékek: 0

Idő: kb. 10 perc.

A játékvezető szemben áll a játékosokkal, és különböző mozdulatokat végez, amelyeket a játékosoknak utánozniuk kell, de éppen fordítva. Ha pl. a vezető a bal lábán ugrál, akkor a játékosok a jobbon, ha jobb kezével vakarja a füle tövét, akkor a többiek a bal kezükkel, ha előre hajtja a fejét, ők hátra stb.

A játék vezetője először csak lassan, majd egyre gyorsabban váltogatja és végzi a mozdulatokat. Aki eltéveszti, az kiáll. Az új játékot az vezeti, aki legtöbbször maradt bent.

Éneke az Úr

Az Úr jósága, hogy még élünk a Földön, mert az
Ő irgalma soha véget nem ér. Ujjáéled reggelre,
minden reggelre. Nagy a Te hűsé - ged, ó, Uram,
nagy a Te hűsé - ged.

Akarsz-e játszani?

Szívószál staféta

Kategória: ügyességi játék

Játékosok: tetszőleges

Hely: tetszőleges

Csapat: a résztvevők számától függően több csapatot alakítunk,
de minimum 2 kell

Kellékek: minden játékosnak 1 db szívószál + csapatonként
1 db kis karika

Idő: 5-10 perc

A résztvevőket csapatokra osztjuk és csapatonként sorba állítjuk őket. Minden ember kap a szájába 1 szívószálat, a sor elején álló játékosok pedig 1-1 könnyű, kis karikát a szívószálra. A feladat az, hogy a karikát szívószálról szívószálra kell továbbítani úgy, hogy közben az ne essen le a földre. Hozzáérni nem szabad. Ha a karika elért az utolsó játékoshoz, indulhat visszafelé. Az a csapat győz, ahol legelőször ér vissza a karika.

A játékot lehet szigorítani: ha a karika leesik, újra az első játékostól kell indítani.

A létszámtól függően, esetleg a játékvezető is beállhat valamelyik csapatba. Én már többször játszottam ezt, garantáltan biztosítja ajóhangulatot.

Közreadja: Harmathy Zsófia (Zsó)

Énekem az Úr

Békesség legyen velünk! Itt van Jézus köztünk.

Békesség, békesség legyen velünk!

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

Adjunk hálát:

- a FÉNYÉRT, a színekért
- a teremtett világot
(hegyekért, tengerekért, állatokért, növényekért)
- JÉZUSÉRT

Imádkozzuk:

- újjászületésért
- Isten országának megvalósulásáért
- a megfáradtakért
- azokért, akik nem tudnak vagy nem akarnak hinni
- külső és belső békéért
- az enyingi KIE-csoportért
- a Baptista egyházért
- a magyarországi TEN SING-csoportokért
- a zsidókért
- az új amerikai elnökért
- a szlovákiai magyarokért

Halleluja!!

*„Az Ige testté lett, itt élt közöttünk, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal”
(Jn 1,14)*

**Igazi karácsonyt, és boldogságos új esztendőt
kíván Mindenkinnek a KIE!!**

Szeretettel a Vezess szerkesztősége

